



ABC

NOWINY CODZIENNE

Nr. 139 A

Rok XIV

WARSZAWA

NIEDZIELA
14 MAJA
1939 R.

Cena 10 Gr.
w

JUBILEUSZ BERLINA JEST
ZARAZEM JUBILEUSZEM
GRABIEŻY NIECODZIENNEJ

J. Kisielewski:

„Ziemia gromadzi prochy”

Oficer niemiecki wyrzucony w worku

Demonstracje antyniemieckie w Mediolanie

200.000 żołnierzy niemieckich we Włoszech

MEDIOLAN, 13.5. Pomimo usilnej propagandy faszystowskiej, dążącej do przełamania wrogich Niemcom nastrojów we Włoszech, coraz częściej dochodzi do demonstracji antyniemieckich, spontanicznie powstających w różnych miejscowościach Włoch. Ostatnio w Mediolanie w czasie uroczystości związanych z podpisaniem noty, zwiastującej zawarcie sojuszu włosko - niemieckiego, doszło do szeregu incydentów bardzo niemiłych dla gości niemieckich.

WROGA POSTAWA

Ludność Piemontu, a specjalnie Turynu i Mediolanu, znana jest ze swej niechęci wobec Niemiec. Dlatego też wybrano specjalnie Mediolan, jako miejsce rozmów włosko - niemieckich, aby udowodnić Niemcom, że nastroje zmieniły się korzyść Rzeszy: Niemcety, okazało się, że nastroje nie tylko nie uległy zmianie, ale raczej zdecydowanie zaostreżeniu, co znalazło swój wyraz w gwałtownych demonstracjach antyniemieckich. Wprawdzie nie doszło do masowych manifestacji, bo sytuację uratowali faszysty wprowadzeni z różnych miast włoskich, ludność jednak nie wykazała serdeczności, a przeciwnie przyjmowała Niemców wręcz wrogo.

ZAJŚCIA ANTYNIEMIECKIE

Natomiast zanotowano cały szereg drobnych zajść. Na ulicach miasta i w restauracjach Niemcy byli niejednokrotnie narażeni na afrody. W jednej z restauracji oficerów żądających jadłospisów w języku niemieckim, publiczność usunęła przemocą z lokalu. W innej restauracji oficera niemieckiego, który dowodził, że Tryest potrzebny jest Niemcom, po prostu wpakowano do worka i wyrzuciono przez okno.

Przybyli z Niemiec fachowcy zostali w kilku fabrykach wygwizdani: tak było w fabryce pneumatyków „Pirelli” i „Scintilla”. Obsługa autobusów nie reagowała na wezwanie oficerów niemieckich żądających zatrzymania wozy na przystankach warunkowych. Natomiast znany przeciwnik ustroju totalnego Niemiec kard. Scuster był kilkakrotnie przedmiotem owacji.

TRUDNA SYTUACJA

Toteż w Mediolanie wyraźnie

„Włosi nie usypiajcie”

korrespondencja własna z Mediolanu

na str. 3

Ponowny wyjazd płk. Koca do Londynu

W najbliższych dniach wyjeżdże do Londynu dyrektor Banku Polskiego Barański, w towarzystwie b. dyrektora tegoż Banku płk. Koca, celem przeprowadzenia rozmów na temat pożyczki.

mówi się, że Włochy były właściwie zmuszone do współpracy z Niemcami, gdyż nie mogli wycofać się w obecnej sytuacji. Obecnie bowiem większość wojsk włoskich rozrzucona jest daleko od kraju i na wypadek odcięcia od Metropolii trudna będzie ich koncentracja. Szczególnie wojska, znajdujące się w Abisynii łatwo mogą być odcięte, wojska pozostające w Hiszpanii, Albanii i na Dodekanezie mogłyby łatwiej wrócić do kraju, ale to również wymagałoby szeregu dni, co w razie wojny błyskawicznej może przeważać szalę. Toteż dlatego Włochy zdecydowały się na przewożenie 200.000 żołnierzy niemieckich do Włoch. Pierwsze transporty przejechały przez Brenner w lutym br. a obecnie na pływ wojsk niemieckich trwa bezustannie.

Część oddziałów została rozlokowana w Lombardii i Piemontcie, podzielone są one na cztery armie ze sztabami w Tryjeście, Treviso, Padwie i Belluno. Niemcy nie tylko liczbowo zasilają armię włoską, ale prowadzą właściwie fortyfikację granicy włosko - francuskiej. Ostatnia wytyła marsz. Goeringa w Rzymie zdecydowała o objęciu robót fortyfikacyjnych przez specjalistów niemieckich.

ZADANIA SPOŁECZEŃSTWA

W tej sytuacji Włochy nie mogą tak łatwo zerwać z Niemcami, jakby chciała tego opinia włoska.

Ale głos społeczeństwa włoskiego jest bardzo znamieny. Wyraża się on nie tylko w demonstracjach antyniemieckich, ale w coraz wyraźniej wysuwanych żądaniach, które popierają nawet niektórzy przywódcy faszystów jak marsz. de Bono i Badoglio, aby Mussolini zmienił swą politykę wobec Niemiec. W każdym razie społeczeństwo włoskie nie chce wojny z Polską o Gdańsk przy boku Rzeszy. Mussolini musi sobie z tego zdawać sprawę i jeśli wywiera nacisk na Hitlera, aby zmienił swą politykę w stosunku do Polski, plynie to przede wszystkim z nastroju społeczeństwa Italii.

Wyżywienie z kuchni polowych

wprowadza Trzecia Rzesza Załamanie gospodarcze Niemiec

BERLIN, 13. 5. Zawarcie układu angielsko - tureckiego jest nowym ciosem uderzającym w po-

litykę Niemiec. Wywołał on nowy atak wściekłości w prasie niemieckiej, ale przede wszystkim

pogłębił jeszcze depresję społeczeństwa niemieckiego. Niemcy robili bowiem rozpaczliwe wysiłki, aby zapobiec zawarciu porozumienia angielsko - tureckiego. Jeden z najdolniejszych dyplomatów niemieckich v. Papen, ambasador w Ankarze przedstawił Turcji interesującą propozycję, oświadczając, że Niemcy chcą wprowadzić do Ententy Bułgarię, ale także i Włochy. Pomimo kuszących propozycji, Turcja zdecydowała się na układ z Anglią.

Prasa niemiecka pisząc o pakcie angielsko - tureckim, zarzuca Chamberlainowi pośpiech w okrzaniu Niemiec. Goebbels w „Voelkischer Beobachter” powraca do sprawy polskiej, pisząc, że Niemcy nie chcą odeprzeć Polski od Bałtyku i insynuuje, że to właśnie Polska żywi zaborcze zamiary względem Niemiec.

Nieprowadzenia polityki zagranicznej pogłębiają jeszcze napięcie wewnętrzne, jakie jest spowodowane ogromnymi trudnościami gospodarczymi. W pierwszym

kwartale bież. roku, eksport Niemiec do Anglii zmniejszył się o 25 proc., do Francji o 10 proc., do Belgii i Luksemburga o 11 proc., do Holandii o 10 proc., do Ameryki pol. o 21,3 proc. Liczby te obrazują wyraźnie katastrofalne położenie gospodarcze Niemiec. Kampania eksportowa prowadzona pod hasłem „Eksport albo śmierć” nie przyniosła właściwie żadnego wyniku.

W związku z trudnościami gospodarczymi wydano nową ustawę, przewidującą wyżywienie ludności ze specjalnych kuchni miejskich. Berlin został podzielony na specjalne dzielnice, t. zw. rejon wyżywienia. Obiady mają być wydawane z wędrownego kotła za zapłatą tygodniową z góry. Gotowanie w prywatnym domu będzie surowo zakazane. Ustawa ta ma wejść w życie narazie tytułem próby jeszcze przed zimą. Jest ona niewątpliwie koniecznością na wypadek wojny, jednak wydanie jej teraz jest przede wszystkim spowodowane trudnościami gospodarczymi.

Florian syn Nachuma

Propaganda p. Sokołowa

Londyński korespondent „Gazety Polskiej” p. Sokołowa, pisze w znanym miesięczniku angielskim „Nineteenth Century” w artykule o polityce polskiej:

„Jednym z najbardziej ubolewających faktów w Polsce jest wzrost w ostatnich latach, zwłaszcza w młodej generacji inteligencji i stanu średniego, antysemityzmu... który znać pokój wewnętrzny i zo-

stał wyzyskany przez demagogię polityczną”.
Przebywający w Anglii za polskie pieniądze żyd prowadzi więc propagandę żydowską, piętnując na łamach prasy angielskiej zdrowy odruch narodu polskiego, dążącego do uwolnienia się od paszportów.

Co na to OZN, którego organ reprezentuje w Londynie p. Sokołowa? Wszak „Ozon” również propaguje antysemityzm.

Min. Bonnet przybył do Anglii

LONDYN, 13. 5. Francuski minister spraw zagranicznych Bonnet przybył dziś w południe wraz z małżonką do Southampton, powitany przez ambasadora Corbin i przedstawicieli brytyjskich kół urzędowych. Min. Bonnet weźmie udział jako reprezentant rządu francuskiego w dorocznym zebraniu Alliance Francaise.

Ciepłej ale chmurno

Przewidywany przebieg pogody w dniu 14 b. m.:

Pochmurno z przejaśnieniami, na południu miejscami deszcz. Temperatura od 15 st. na północy do 20 st. w Małopolsce Wschodniej. Umiarkowane wiatry wschodnie i południowo-wschodnie.

PRZEZIĘBIENIE?



TABLETKI
ASPIRIN

Hiszpania chce zerwać z osią 20 milionów funtów pożyczki francuskiej dla Hiszpanii

MADRYT, 13. 5. Wskutek zbliżającego się terminu wielkiej parady zwycięstwa coraz częściej mówi się w Hiszpanii o zmianie kursu polityki zagranicznej gen. Franco. Społeczeństwo hiszpań-

skie czeka z niecierpliwością na wyjazd ochotników włoskich i niemieckich, których utrzymanie spada na barki państwa hiszpańskiego. Sytuacja zaś gospodarcza Hiszpanii jest nader ciężka.

Min. Arciszewski jedzie do Moskwy na konferencję z kom. Potiomkinem

W warszawskich kołach politycznych krąży pogłoski, że w najbliższym czasie udaje się do Moskwy minister pełnomocny Arciszewski, zastępca podsekretarza stanu MSZ. Min. Arciszewski brał czynny udział w rozmowach przeprowadzonych przez min. Becka z wicekomisarzem dla spraw zagranicznych ZSRR, Potiomkinem, podczas jego pobytu w Warszawie.

Celem podróży min. Arciszewskiego do Moskwy ma być kontynuowanie rozmów rozpoczętych z kom. Potiomkinem w sprawie rozwoju stosunków gospodarczych pomiędzy Polską a ZSRR. W szczególności min. Arciszewski ma omówić sprawę zwiększenia wywozu niektórych artykułów i produktów górniczych ze Śląska Cieszyńskiego do ZSRR w zamian za dostawę surowców.

Włochy serdecznym przyjęciem usiłują zjednać Jugosławie

RZYM, 13. 5. Regent jugosłowiański, ks. Paweł wraz z otoczeniem udał się o godz. 10.30 rano z Rzymu specjalnym pociągiem do Florencji, gdzie oczekiwany jest przez ks. Piemontu.

Na dworcu w Rzymie odjeżdżających gości jugosłowiańskich żegnała włoska para monarsza, Mussolini i członkowie rządu oraz przywódcy partii faszystowskiej.

Bezpośrednio za pociągiem, którym regent Paweł udał się do Florencji, odjechał drugi pociąg specjalny, wiozący ministra Ciano, min. kultury społecznej Alfieri i inne osobistości włoskie.

Pociąg ten wyprzedził ma ks. Pawła, aby umożliwić ministrom

wzięcie udziału w uroczystości powitania gościa jugosłowiańskiego we Florencji.

Czy nowy sabotaż w Anglii?

LONDYN, 13. 5. Gwałtowny pożar zniszczył zakłady przemysłowe w okolicach Chesterfield. Szkody są bardzo znaczne. Ofiar w ludziach nie było. Dotychczas nie ustalono przyczyny pożaru. W zakładach tych produkowano maszyny na zamówienie rządu.

Jesteśmy braćmi

Artykuł wstępny na str. 3

MAJ

14

NIEDZIELA

Dzisiaj św. Bonifacego
Jutro św. Zofii

TEATR

WIELKI: „Eugeniusz Oniegin”.
NARODOWY: O godz. 4 p.p. „Grube ryby”, o godz. 8 w. „Samuel Zbo-
rowski”.
NOWY: O godz. 4 p.p. i 8 w.
„Week-End”.
POLSKI: O godz. 3 p.p. „Gaśka
Rozmarynu”, o g. 8 „Hamlet”.
LETNI: O godz. 4 p.p. i 8 w.
„Pensjonat w dworze” Kiedrzyńskiego.

MAŁY: O godz. 4 p.p. i 8 wiecz.
„Brat marnotrawny” O. Wilde’a.
MAŁE QUI PRO QUO: Rewia
„Strachy na lachy”.
KAMERALNY: „Exposé pani mi-
nistrowej”.
MALICKIEJ (Marszałkowska 8): O
8 wieczorem „Zakochana” Porto
de Riche’a.
„8.15”: O 8 „Skowronek” Lehara.
ATENEUM: O godz. 8 wiecz.
„Cyrulik Sewilski” z Jaraczem.
BUFFO (Mokotowska 73): „Ale
się zabawili”.
ROS. STUDIO DRAM. (N. Świat
19): W czwartki, piątki, soboty i nie-
dziele „Człowiek z dyplomem” O.
Indiga.
INSTITUT REDUTY (Kopernika
36-40): pkt. 8.10 wiecz. „Hanećka i
duch”.
**STOLECZNY TEATR POWSZE-
CHNY:** O 19-tej „Szelmowata Skape-
ma” Młynarska 2, i „Ponad śnieg”
Gostyńska 9/11.
„SIM”: O godz. 8 w. satyrę S.
Szpakowskiego pt. „Koledze Adolfo-
wi — Szpakowski”.

KINA

Informacje o filmach dozwol-
nych dla młodzieży tel. 7.11-25.
HOLLYWOOD: „Głos krwi” i re-
wia.
ITALIA: „Hotel w Tyrolu”.
JURATA: „La Habanera” i
„Wzgardzona”.
LOT: „Granica” i dodatki.
KOMETA: „Lokaj Jasnien Pani” i
rewia.
MARS: „Granica” i dodatki.
MIEJSKIE: „Dla kobiety”.
NAPOLEON: „Gibraltar”.
OLZA: „Zdobycie serca” i dodatki.
KINO PARAFII SW. ANDRZEJA:
„Smierć w dżungli” i „Buzia-
czek”.
**KINO PARAFII SW. AUGUSTY-
NA:** „Strzelec z Bengali”.
PANORAMA I (Rynek St. Miasta
14): „Szwajcaria”.
PANORAMA II (Nowy Świat 27):
Lotnicza wystawa w Paryżu 1938 z
udziałem Polski, oraz Tania i Lour-
des.
PRAGA: „Pola Elizejskie” i rewia.
PRASKIE OKO: „Rozwód lady X”
i „Podwójne wesele”.
ROMA: „Banita”.
SOKÓŁ: „Serce moje należy do
ciebie” i „Straszny dwór”.
STUDIO: „Dama z portretu”.
ŚWIAT: „Chicago”.

Kino ROMA p. 5, 7, 9
Warner Baxter —
Freddie Bartholomew
BANITA
adpr. Silly Symphony Disneya
„Cyrc Podwodny”

HOLLYWOOD
Początek w dni pows. 5.05. 9.15
Początek w niedz. i św. 2.30. 9.15
PRZEPIĘKNY DRAMAT DZIECIE-
CEGO SERDUSZKA
„GŁOS KRWI”
W rolach gl. RANDOLPH SCOTT
7 letni fenomenalny gwiazdor
BUSTER PHELPS
na scenie rewia
GAZ PRAWDY

KINO-KOMETA
Chłodna 49
**LOKAJ
JASNIEN PANI**

MIEJSKI
początek 6, 8, 10; w święta 4, 6, 8, 10
Dla kobiety
Myrna LOY Clark GABLE
Ulgowe ważne za wyjątkiem so-
bót i świąt

„Medycyna w Indiach”

Odczyt rektora Kolegium w Kalkucie

Na Uniwersytecie J. P. w War-
szawie odbył się odczyt prof.
Surendranath Das Gupta, rektora
Kolegium Sanskryckiego Uniwer-
sytetu w Kalkucie, o „Medycynie
w Indiach”. Przywitał prelegen-
ta w języku angielskim przedzie-
kan wydziału humanistycznego,
prof. Andrzej Treliak, podnosząc
w przemówieniu swym zasługi
znakomitego gościa, jako czoło-
wego przedstawiciela nauki indy-
jskiej, filozofa, autora wielu po-
ważnych dzieł, poezji, którego
utwory należą do najpopularniejszych
w Indiach i niestrudzonego
propagatora kulturalnego zblie-
żenia z Polską.

Rektor Das Gupta zaznaczył na
wstępie, że medycyna indyjska
jest mało znana w Europie, za
wyjątkiem kilku dzieł angielskich
autorów, traktujących o tym te-
macie. A jednak nauka ta bie-
rze swój początek w 40 wieku
przed Chrystusem, dokładny jej
opis znajduje się już w Atharwa-
veda (około 1500 r. p. Chr.) oraz
w dziełach Sasruty (700 p. Chr.)
i Caraki (około 100 lat p. C.).

Medycyna indyjska opiera się
na założeniu, że choroby dotyczą
w jednakowym stopniu ciała i
ducha, w związku z czym pow-
stała 4 zasadnicze zagadnienia:

1) Jakie są choroby, 2) jakie są
ich przyczyny, 3) jak je leczyć,
4) jak utrzymać ciało i ducha w
normalnej kondycji.

Nowszą literaturę wykazuje,
jak potężny był w najdawniej-
szych czasach rozwój chirurgii.
Kroniki opowiadają o słynnym
chirurgu Jiveka, który wynalazł
specjalny aparat za pomocą któ-
rego czaszka ludzka stawała się
przezroczystą i pozwalała na do-
kładne zbadanie znajdujących się
w mózgu bakterii.

Chirurgia kosmetyczna, który
zaczęła i szczytowanie opsy stosowane

TOWARZYSKI KLUB POLIKARPA
zaprasza na atrakcyjny wieczór na
godz. 10-12 w środę dnia 17-go maja
do kawiarni

S.I.M.

Dancing i atrakcje.

Wstęp za zaproszeniami, które otrzy-
mać można w Sekretariacie redakcji
i admin. ABC.

TEATR
„MAŁE QUI PRO QUO”
**„STRACHY
NA LACHY”**

Studio Nowy Świat 23-25
Chmielna 7

Największy aktor świata
CHARLES LAUGHTON

Jako Rembrandt
we wspaniałym filmie

„DAMA Z PORTRETU”
Początek seansów: 5, 7, 9.15. Ceny miejsc
zł. 2.— i zł. 1.50.

KINO JURATA Krak. Przedm. 56
Ceny od gr. 64

P. codz. o 5, w niedz. i św. o 12 poranki
La HABANERA

OTAZ
Wzgardzona

NAPOLEON Plac 3 Krzyży 8 Tel. 7-33-30

Początek seansów: 3, 7, 9.15
Najaktualniejszy film sezonu

GIBRALTAR

ERICH STROHEIM VIVIANNE
ROMANCE ROGER DUCHESNE

Dzisiaj o godz. 1 i 3-tej seanse ulgowe

Teatr BUFFO
(Mokotowska 73)

75 gr. za 4.70

Oto nowe ceny przed wyjazdem na
tournée artystyczne

Ale się zabawili!

z Węgrzynami i Warneckim na czele
zespołu

byli w Indiach długo przed resz-
tą krajów nie wyliczając Chin.
Indyjscy lekarze świadkami byli
istnienia bakterii, a szpitale nie
tylko dla ludzi, ale i dla zwie-
rząt istniały w Indiach już na 300
lat p. Chr.

Choroby ciała i ducha uważane
były za zachwianie równowagi
między poszczególnymi składni-
kami, to też lekarz winien był
stworzyć sobie za pomocą intui-
cji pełny obraz osobowości fizycz-
nej i duchowej chorego, i proce-

su jaki się w niej odbywa. Dalej
przytaczał prelegent jakie elemen-
ty zasadnicze składają się w myśl
teorii indyjskiej na rozwój ciała i
ducha, oraz jakie są podstawy in-
dyjskiej farmakopei, której dużo
leków przyjęło się w Europie.

Prelegent zakończył swój cie-
kawo odczyt stwierdzeniem, że
medycyna indyjska obejmuje
specjalny kodeks stychny i psy-
chologiczny, dążący do utrzyma-
nia człowieka w pełni sił ciała i
ducha.

POŚPIESZ SIĘ — już jest bowiem na wyczerpaniu niezmiernie
ciekawą i aktualną książką

JANA WSZEBORA Polaka z Prus Wschodnich

„Głos Krwii i Ziemi”
Do nabycia w składzie głównym „Kronika Rodzinna” — Warszawa
Podwale 4 oraz we wszystkich księgarniach Cena tylko zł. 1.—

160.000 młodych Polek

staje do pracy dla Polski

W Poznaniu odbył się dorocz-
ny zjazd Katolickiego Związku
Młodzieży Żeńskiej. Obrady, w
których obok delegowanych
wszystkich Stowarzyszeń diecez-
jalnych brali udział JE. Ks. Kar-
dynał Prymas Hlond, gen. Knoll-
Kownacki, przedstawiciele Min.
Min. Opieki Społecznej, Min. Rol-
nictwa i Reform Rolnych, Woje-
wody Poznańskiego i inni. — za-
gałta prezesa Związku p. mgr.
Maria Suchocka.

W uchwalonej na zjeździe re-
zolucji czytamy ważne słowa:

W chwili obecnej, kiedy wro-
gowie Polski usiłują zagrażać jej
granicom, kiedy cały Naród Pol-
ski staje w szuku bojowym do
obrony Ojczyzny — także mło-
dzież żeńska, zrzeszona w Kato-
lickim Związku Młodzieży Żeń-
skiej w liczbie 160.000 staje kar-
na i gotowa do poświęceń dla
Boga i Ojczyzny.

PIEKNE WŁOSY
NA KOSTIUMY
PŁASZCZE
I SUKNIE —
Beia Sobolewska
MARSZAŁKOWSKA-119

Żydzi łódzcy

Otwierają stały teatr

Jak donoszą z Łodzi, ogłoszona
została tu upadłość teatrów miej-
skich, stanowiących najpoważ-
niejszą placówkę kultury pol-
skiej w tym mieście. Upadłość spo-
wodowana została nieudolną go-
spodarką, związaną z nią trud-
nościami finansowymi i nadzwyczaj
slabym zainteresowaniem pu-
bliczności polskiej.

W obliczu tej smutnej rzeczywi-
stości nadzwyczaj zamięsny sta-
je się fakt, że jednocześnie żydzi
łódzcy utworzyli „Komitet Krze-
wienia Żydowskiej Kultury Tea-
tralnej”, którego głównym zadan-
iem ma być zorganizowanie
stałego teatru żargonowego.

Wtedy gdy gospodarze
pozbawiają się jedynej bodaj
rozrywki — intruzów w sta-
na to, aby tworzyć własny teatr.

Tymczasowe wyniki śledztwa

w sprawie pożaru parowca „Paris”

PARYŻ, 13. 5. Śledztwo w sprawie
pożaru na parowcu „Paris” kompli-
kuje się coraz bardziej. Zdaje się nie
ulegać obecnie wątpliwości, że pożar
był wskutek podpalenia. Władze po-
licyjne wpadły na trop pewnej
Niemki, nazwiskiem Gerda Lipp-
mann, która w przeddzień katastro-

Zbrojne pogotowie Francji

Francja Czuwa... Francja jest
gotowa do obrony swoich granic i
do wypełnienia swoich zobowią-
zań militarnych. „Robotnik, rol-
nik, urzędnik, rzemieślnik i kupiec
francuski mogą pracować spoko-
nie w przekonaniu, że ich oj-
czyzna tak samo jak Polska, jak
szereg innych państw, nie da się
zaskoczyć nieodpowiedzialnym wi-
chrzycielom pokoju.”

Taka jest myśl przewodnia wspa-
niałego filmu — dokumentu
„Francja Czuwa”, jaki ujrzymy
już wkrótce na ekranie jednego z
reprezentacyjnych kinoteatrów Sto-

licy. Obraz ten, zrealizowany przy
współudziale najwybitniejszych
przedstawicieli sztuki wojkowych i
świata filmowego Francji przed-
stawia potęgę militarną naszej so-
jusznicy na lądzie, morzu i w po-
wietrzu, oraz maluje z całym re-
alizmem grozę współczesnej wojny.
Obejrzenie najbardziej nowoczes-
nych środków wojennych w akcji,
w rymstunku i w szuku bojowym
pociąga każdego, komu dzisiejsza
rzeczywistość nie jest obojętna, to
też ukazanie się filmu „FRANCJA
CZUWA” jest oczekiwane z naj-
większym zainteresowaniem.

Bez zmian pozostają płace

w przemyśle hutniczym i żelaznym

Z uwagi na obecną sytuację
polityczną, toczone się w Katow-
cach rokowania o zmianę warun-
ków płacy i pracy w przemyśle

hutniczym i żelaznym zostały od-
roczone do dnia 1 lipca r. b. Do
tego czasu obowiązować będzie
dotychczasowa umowa zbiorowa.

Ogólnopolski zjazd

Związku Hallerczyków

Poza manifestacyjnymi urocz-
stościami z okazji XX-lecia po-
wrotu armii hallerskiej do Pol-
ski, jakie będą miały miejsce w
dniach 20 i 21 maja w Bydgosz-
czy, program ogólnopolskiego
zjazdu Związku Hallerczyków o-
bejmuje następujące punkty:
Otwarcie zjazdu o godz. 16-iej w
Resursie Kupieckiej w Bydgosz-
czy, w dniu 21 maja wybór prze-
zydium zjazdu, powitanie, spra-
wowanie zarządu głównego, ko-
misji rewizyjnej, dyskusja, wy-
bór nowych władz Związku, zmia-
na statutu, uchwalenie rezolucji,
wolne wnioski, zamknięcie zjaz-

du. Na życzenie gen. Hallera w
miejscu dwóch obiadów (oficjal-
nego i żołnierskiego) na urocz-
nościach Związku Hallerczyków
w dniu 21 bm. w Bydgoszczy od-
będzie się jeden wspólny obiad
żołnierski dla wszystkich przyby-
łych na zjazd.

OGŁOSZENIA
DROBNE

MEBLE

FOTELE klubowe, tapczany go-
towe, na zamówienie oraz przeróbki
tapicarskie. Ciesielski, Chmielna 43,
tel. 234-11 (w podwórzu).

Kredensy orzechowe od stolarza.
Okazyjnie sprzedam: Targówek Osie-
dle — ul. Gilarowska 4 dom Musza-
skiej — dojazd tramwajem Nr. 7
do przejazdu i autobusem do końca.

MEBLE Stylowe, nowoczesne
Stołowe, Sypialnie, Gabinet, Sztuki
pojedyncze, wytworne meble tapic-
arskie poleca firma chrześcijańska
„Ciełkowski”. Nowy Świat 64, tel.
3.49-85. Wyrób własny. Warunki do-
godne.

MEBLE ostatnie nowości poleca
firma chrześcijańska „Ciełkowski”,
Nowy Świat 39. Wielki wybór —
dogodne rozprawy. Prosimy zapamię-
tać adres: Nowy Świat 29, 1 piętro,
vis a vis kina „Pan”.

MEBLE firma chře-
scijańska „Ciełkowski”.
Chłodna 16, tel. 2.89-96,
1-sze piętro. Polecam duży
wybór nowoczesnych mebli. Warun-
ki dogodne. Sztuki pojedyncze.

TAPCZANY, fotele klubowe
kryte skórą, materiałem, ceny niskie.
udziałem kredytu. Muzalski, Tręba-
ka 5, tel. 3.02-59.

MATERIAŁY
BUDOWLANE

BETONOWNIA Gólków, So-
lec 28, tel. 9.37-74. Płyty, krawężni-
ki, rury, kręgi, ogrodzenia, chodni-
ki, wszelkie wyroby betonowe.

ROZNE

AAAAA Chrześcijańska fir-
ma. Garderobe stara, mebla zamie-
niam na bielskie materiały. Bielski,
Skorupki 6—9, telefon 731-02.

**A) WYTWÓRNA BE-
LIZNY S. OLSZEWSKI**
Warszawa, Koszykowa 48, poleca
bieliznę damską, męską, dziecięcą,
pościelową, piżamy, biustonosze, pa-
sy brązowe. Firma istnieje od 1912
roku. 10 proc. rabatu dla okazicieli
nin. ogłoszenia. Sprzedaż detaliczna
i hurtowa.

ARTYKUŁY
SPORTOWE

RAKIETY i piłki teniso-
we oraz wszystko do sportów
w dużym wyborze poleca
STEFAN STEFAŃSKI
Jasna 12 naprzeciw Filharmonii

PRACE
POSZUKIWANE

Kowal specjalista na noże wszel-
kich rodzajów, hartownik. Zgłosze-
nia: Warszawa, Piesza 1 m. 20.

LEKARZE

Schorzenia
układu
NERWOWEGO

NERWICE SEBCA — ZOŁADKA
ZAKŁAD PRZYRODOLECZNICZY

„NATURA”

Warszawa, Al. Szucha 8. Tel. 9.58.69
Czynny 10 — 13 i 16 — 20.

Wodoleczactwo specjalne — Tera-
pia krótkofalowa — polewy syst.
Dr. Zimniewicza — jonizacja. Kura-
cje ryczałtowe. Ordynacja lekarzy
specjalistów.

Dr. Med.
ŻURAKOWSKI

WENERYCZNE, skórne, płciowe. Ko-
biety przyjmuje lekarka

DR. ANIELA RATAJ

CHMIELNA 25, godz. od 11.30 do 8
wiecz. Niedziela do 1 pp. GABINET
ELEKTROŚWIATOLECZNICZY.

Diaternia krótkie fale d'ARSONVAL
i inne.

SPECJALNA PRZYCHODNIA
DLA CHOROBY NA

PŁUCA
PRZESWIETLENIE

MARSZAŁKOWSKA 49, tel. 9.00.00

Złóż ofiarę

na F.O.N.

Nasze „ABC”:

Jesteśmy braćmi...

Naród jest wspólnotą, łączącą ludzi bardzo ściśle. Członkowie tej wspólnoty obowiązani są w ciężkich chwilach pomagać sobie wzajemnie.

Ta prawda obowiązuje w czasach normalnych. Tym większy ma walor w takich okresach wyjątkowych, jak dziś.

W okresach zwykłych, wzajemna pomoc nie powinna hamować inicjatywy i samodzielności poszczególnych jednostek. W takich czasach bowiem klęski i niepowodzenia poszczególnych jednostek w wielu wypadkach są wynikiem ich własnych czynów czy zaniedbań. Zupełnie inaczej przedstawia się sprawa w okresach nadzwyczajnych. Wtedy znaczna część niepewności lub przymusowych wyrzeczeń poszczególnych jednostek wynika z przyczyn natury ogólnej. W tych warunkach byłoby rzeczą niesprawiedliwą, by konsekwencje tych faktów ponosiły tylko niektóre jednostki. Tu ryzyko musi być rozłożone na wszystkich, gdyż poszczególne jednostki ponoszą je w interesie ogółu.

W dzisiejszych czasach konsekwencje wielkiego wysiłku, na jaki zdobyć się musiał naród polski, ponoszą i ponosić muszą szerokie warstwy społeczne. Nie wszyscy jednak ponoszą te konsekwencje w równym stopniu. I dlatego prymitywnym nakazem sprawiedliwości jest równoległe rozłożenie tych konsekwencji na całe społeczeństwo.

W tym zakresie akcja samych czynników urzędowych nie wystarczy. Tu wypływają zadania dla wielkiej akcji społecznej.

W okresie wielkiej wojny akcję taką rozwijały komitety obywatelskie z centralnym komitetem obywatelskim na czele. Akcja ta wówczas dała wielkie rezultaty.

Przy ustaleniu zasad tej organizacji, można będzie wzorować się na pewnych doświadczeniach, jakie dała Pożyczka Lotnicza. Komitety Pożyczki Lotniczej objęły ludzi pochodzących z różnych ugrupowań politycznych. Na tych samych zasadach powinny być oparte komitety obywatelskie. Nie może to bowiem być akcja jednostronna. Musi obejmować wszystkich.

Społeczeństwo zdobyło się na wielki wysiłek podczas akcji propagandowej na rzecz Pożyczki Lotniczej. Dziś stojmy przed nowym zadaniem. Musimy wyciągnąć wszystkie konsekwencje z tego, że Polacy są braćmi, każdy Polak musi mieć pełne poczucie tego, że w razie potrzeby, która w dzisiejszym okresie jest wynikiem przyczyn ogólnych, znajdzie pełną pomoc i poparcie ze strony wszystkich innych Polaków. Ta pomoc w pierwszym rzędzie musi być zapewniona tym, którzy jej najbardziej potrzebują: drobnym rolnikom, robotnikom i rzemieślnikom. Stojmy w obliczu nowej wielkiej akcji społecznej, która musi być jak najlepiej zrealizowana.

J. K.

Antoni Chrzęszczewski

Deklaracje Chamberlaina i Daladier'a

ostrzegają raz jeszcze Niemcy przed sięganiem po Gdańsk

Szefowie rządów Francji i Wielkiej Brytanii złożyli w dniu 11 b. m. dwie doniosłe deklaracje, które w znacznej mierze dotyczą spraw żywo obchodzących Polskę. Zarówno premier Daladier jak i premier Chamberlain, którzy przemawiali na dorocznej konferencji Stowarzyszeń kobiecej partii konserwatywnej w Albert Hall, w sposób jasny i nie pozwalający na żadne dwuznaczne interpretacje sprecyzowali stanowisko swych rządów wobec aktualnych zagadnień polityki międzynarodowej, a przede wszystkim wobec dalszych prób agresywnych ze strony III Rzeszy.

PUNKT NEWRALGICZNY

Premier Chamberlain w przemówieniu swym stwierdził, że zobowiązania angielskie wobec Polski są jasne i zwięzłe. Dotyczą one również Gdańska, który jest obecnie newralgicznym punktem sytuacji europejskiej. Jakkolwiek Anglia chętnie widziałaby załatwienie różnic, dzielących Polskę i Niemcy, w drodze dyskusji, to jednak, gdyby podjęta została jakakolwiek próba zmiany sytuacji przy pomocy siły w sposób zagrażający niepodległości Polski, fakt ten wywołałby ogólną pozoję, która objęłaby także Anglię.

ODPOWIEDZ NA INSINUACJE

Szef rządu angielskiego przypomniał raz jeszcze o zdecydowanej woli Anglii przyjąć z pomocą Polsce w razie, gdyby rząd polski uznał, że niepodległość kraju jest zagrożona. Należy podkreślić z naciskiem, że tylko Polska jest powołana do powzięcia decyzji, czy jej żywotne interesy są zagrożone i w tym wypadku gwarancje angielsko - francuskie działałyby automatycznie.

W ten sposób komentarze prasy niemieckiej, która usiłowała przedstawić odpowiedź podsekretarza stanu w Foreign Office, Butlera, na interpelację załatwienia sporu niemiecko - polskiego w drodze arbitrażu, za dowód, że gwarancje angielskie są częściowe i uzależnione od różnych okoliczności, — spotkały się z miarodajnym zaprzeczeniem.

STANOWISKO FRANCJI

Mowa premiera Daladier na otwarciu nowej sesji parlamentu francuskiego dotyczy całokształtu polityki zagranicznej. Premier w słowach niezwykle silnych podkreślił, że Francja jest zdecydowana przeciwstawić metodą gwałtu metodę czułości i siły i, że nie ugnie się ani przed przemocą ani przed podstępem.

Premier Daladier zaznaczył dalej, że Francja, opierając się na swej sile zbrojnej i na swych przyjaźniach, nie dopuści, do jakiegokolwiek prób wprowadzenia hegemonii jednego państwa w Europie.

Ustęp deklaracji premiera Daladier, dotyczący Polski jest nie mniej jasny niż mowa Chamber-

laina. Premier Daladier powołując się na gwarancje, udzielone wzajemnie przez Anglię i Polskę stwierdził, że zostały zgodnie z rządem polskim podjęte niezbędne kroki, celem natychmiastowego i bezpośredniego zastosowania sojuszu polsko - francuskiego. W końcu premier Daladier przypomniał swą deklarację z dnia 13 kwietnia, dotyczącą udzielenia przez Francję i Polskę nawzajem niezwłocznej i bezpośredniej pomocy przeciwko wszelkiej groźbie bezpośredniej lub pośredniej, która mogłaby narazić na szwank ich żywotne interesy.

OSTRZEŻENIE

Obie mowy są dobitnym ostrzeżeniem pod adresem III Rzeszy, która musi zaniechać mrzonek o rozbiciu solidarności angielsko - francuskiej i o możliwości odciążenia Anglii od Polski pod pozorem, że Gdańsk nie jest wart życia żołnierza brytyjskiego.

Należy przypomnieć słowa wybitnego polityka angielskiego, b. ministra marynarki Duff Coopera, który podkreślił z naciskiem, że Gdańsk posiada większe znaczenie dla Polski, aniżeli Dover dla Anglii.

Angielska opinia publiczna, pa-

rafruszając oświadczenie b. premiera Baldwina, że granica Anglii leży nad Renem, zdaje sobie sprawę, że bezpieczeństwo Wielkiej Brytanii zależy od sytuacji nad Wisłą.

Sprawa Gdańska nie jest tylko sprawą polską, ale sprawą ogólnoeuropejską. Wszelki zamach na żywotne interesy Polski w Wolnym Mieście spotka się nie tylko z odporem całego narodu polskiego, ale również ze zbrojną reakcją mocarstw zachodnich.

Sądźmy, że niemieckie koła rządzące wezmą to pod uwagę przy opracowywaniu dalszych planów swej polityki.

Patrioci włoscy przeciw Niemcom

„Włosi nie usypiajcie!”

Znamienne wystąpienie prof. Arcari (Korespondencja własna „A B C”)

Mediolan, w maju.

Dyplomacja włoska rozpoczęła działalność, która ma przynieść Włochom nowe powiększenie ich terytorium. Rozeszły się tutaj pogłoski, że najbliższym celem tej polityki ma być księstwo Monaco.

Włochy uzasadniają podobno swe prawo do księstwa Monaco tradycjami historycznymi. W rzeczywistości królowie Sardynii byli kiedyś protektorami małego państwa. Stan ten przetrwał aż do upadku Napoleona, ale przyłączenie Nicei do Francji uczyniło protektora królów sardyńskich nieaktualną. Prawnicy włoscy jednak popierają swą tezę, twierdząc, że ta zmiana nastąpiła „via facti”, a nie na podstawie jakiegokolwiek formalnego. Ponieważ zaś obecnie Sardynia jest częścią państwa włoskiego, Włochy mają mieć podstawę prawną do wysuwania żądań pod adresem księstwa Monaco.

ORYGINALNY ODCZYT

Zacisnął się ciągle stosunki włosko-niemieckie stały się powodem śmiesznego wydarzenia, jakie miało miejsce w Niemczech. Włochy bowiem wysłały do Rzeszy specjalną misję wojskową, która miała odbyć tam szereg konferencji z decydującymi czynnikami niemieckimi w kwestiach kolonialnych, kierownikiem misji mianowano o-

ficerę włoskiego, który nie znalazł zupełnie języka niemieckiego. Kiedy więc na konferencji miał on wygłosić referat na temat kolonialne, powstała nie mała trudność. Oficer wybrnął z tej trudności w sposób niezwykle: sporządził mianowicie jeden tekst włoski dla siebie, oraz kilka tekstów niemieckich, które poroździłano Niemcom uczestniczącym w obradach. Poszczególne części re-

feratu oficer ów ponumerował kolejno. Następnie odczytując tekst włoski zaznaczał co pewien czas w języku francuskim, jaki numer kolejny nosi część odczytu. W ten sposób Niemcy orientowali się w tekście odczytu.

OSTRZEŻENIE

O ciekawym wypadku donoszą z Genui. Niedawno znany geolog włoski prof. Arcari miał tam odczyt publiczny, w którym wzięło udział szereg oficjalnych osobistości miejscowych. Między in. był tam również znany działacz katolicki kard. Salotti. Na zakończenie swych wywodów prof. Arcari powiedział, przytaczając znane powiedzenie św. Katarzyny: „Nie usypiajcie! Czuwajcie i walczcie!”. Powołując się na to powiedzenie, prelegent użył takich słów:

„Czuwajmy, bo pewnego dnia przez Alpy może przejść rewolucja geologiczna. Lodowce włoskie mogą się nagle stoczyć ze szczytów i, w ciągu jednej nocy, Innsbruck mógłby się znaleźć nad brzegami Adriatyku. Włosi, nie usypiajcie!”

Te słowa, w których wszyscy obecni zupełnie wyraźnie zrozumie-

li aluzję do potęgających się wpły-

wów niemieckich we Włoszech, wy-

wołały frenetyczny aplauz wśród

zebranych. Byli i tacy, którzy pła-

kali.

GESTAPO W RZYMIE

O tym, że wpływy niemieckie są we Włoszech coraz silniejsze, i że Niemcy mają tam coraz więcej do mówienia, świadczy między in-

wiadomości, jaką przed kilku dniami

otrzymałem z Rzymu. W szeregu

mianowicie tamtejszych hoteli,

do których zajeżdżają wybitniejsze

osobistości w czasie pobytu we

Włoszech, zainstalowano podobno

urządzenia podtuchowe, pozostaw-

jące podobno do dyspozycji „Ge-

stapo”. Urządzenia takie odkryto

w szeregach pokoiów.

PLAN MANEWRÓW

Sensacyjne są wiadomości, jakie nie dawno rozeszły się w kołach

dobrze poinformowanych na te-

mat ostatnich manewrów floty

włoskiej i niemieckiej na Morzu

Śródziemnym. Podobno Włochy i

Niemcy celowo przeprowadziły te

manewry na wodach zachodniej

części Morza Śródziemnego, co miało

umożliwić Włochom i Niemcom przedsięwzięcie nagłej

ofensywy przeciw Syrii, Palestynie i Egiptowi.

Giusseppe Passivoli

Grunwald leży w Prusach Odc odn. na prastarej polskiej ziemi Niemieckie marzenia o plebiscycie

Grunwald

Wieś w Starych Prusach, w okręgu Królewieckim na drodze z Gildneburga do Hohensteina.

Grunwald pamiętamy jest z wielkiej bitwy, stoczonej w dniu 15 lipca 1410 r., między Polską i przeniecierzym Zakonem Krzyżackim.

Pod Grunwaldem poległ wielki mistrz krzyżacki von Jungingen oraz 50 tys. jego wojska, a 40 tysięcy Krzyżaków dostało się do niewoli.

300 najznacniejszych kompturów krzyżackich kajało się po bitwie u stóp polskiego króla.

Zdobyte 52 chorągwie krzyżackie zawieszono w katedrze na Wawelu.

Kłeska pod Grunwaldem zadana Krzyżakom stała się początkiem ich upadku.

(lub.). Szalejący od kilku dni przez Berlin podsycany terror bojówek hitlerowskich w Gdańsku, ponownie zwrócił na siebie oczy całego świata. Niemcy specjalnie usiłują wytworzyć taki nastrój, by wojna wydała się nieuniknioną. Kiedy wybuch wojny będzie wisiał na włosku, Rzesza według utartego już szablonu, wysunie propozycję „pokojuowego” załatwienia sprawy. Jeśli jednak Niemcy w swej bezgranicznej naiwności myśla, że ten sposób przyczyni się do wcielenia Wolnego Miasta do Rzeszy, to się grubo, bardzo grubo myli.

Jak trafnie zaznacza w „MĄŁY DZIENNIK” zarówno względnie prawne, jak względy historyczne, gospodarcze i strategiczne przemawiają na korzyść Polski i wy-

kazują niezbicie bezpodstawnosć niemieckich postulatów.

Rzesza w art. 100 traktatu wersalskiego rzekła się wszelkich bez wyjątku praw do Gdańska i do przyległego terytorium. Od zarania dziejów Gdańsk był częścią Polski.

Gdańsk, będą portem morskim przy ujściu Wisły, gospodarczo związany jest tak ściśle ze swym polskim zapleczem, że okresy, gdy należał do Rzplitej, były zawsze dlań epoką świetności i bogactwa, czasy zaś, kiedy należał do Niemiec, dobą ubóstwa i upadku.

Ważne są także względy strategiczne:

Granica Wolnego Miasta Gdańska przebiega o kilkanaście kilometrów zaledwie od jedynego wielkiego portu polskiego — Gdyni. Gdyby więc Wolne Miasto dostało się w ręce jakiegokolwiek obcego mocarstwa, Gdynia — na wypadek wojny — mogłaby natychmiast ulec bombardowaniu, zaś flota nieprzyjaciela, mająca w porcie gdańskim oparcie, natychmiast mogłaby Gdynię zablokować. I jeśli Niemcy miały śmiałość usprawiedliwić bezprawną zabór Czech ko-

niecznością zabezpieczenia się przed atakami lotniczymi z Pragi, to któż na świecie zdołałby zaprzeczyć oczywistej cakiem niezbędności ochrony Gdyni i naszej komunikacji morskiej,

Złot „Sokołów”

w Wilnie

Rada Dzielnicy Mazowieckiej „Sokoła”, obradująca w Warszawie, uchwaliła urządzić w dniach 13—15 sierpnia „Złot Sokołów” w Wilnie. W czasie złotu zostanie złożony hold Matce Boskiej Ostrobramskiej oraz zawieszony będzie w kaplicy Ostrej Bramy ryngraf dziękczynny.

Z Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów Tow. Przemysłu Tłuszczowego SCHICHT—LIVER S.A. w Warszawie

W dniu 1 b. m. odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Sp. Akcyj. „Sicht Liver”.

Zebrańie zajął prezes Rady Spółki poczynił na przewodniczącym zgromadzenia obrany został p. mec Jurkowski.

Sprawozdanie Zarządu składał p. dyr. inż. Podraszkowski przedstawiając

działalność Spółki w okresie sprawozdawczym. Rok sprawozdawczy był okresem dalszego zaostrożenia regulacji surowców tłuszczowych, co oczywiście w istotny sposób odbija się na całokształcie działalności Spół-

ki. Bilans Spółki za okres sprawozdawczy zamyka się sumą złotych 36.057.787,75, zaś rachunek strat i zysków sumą zł. 11.386.347,48. Zysk Spółki wyniósł za rok sprawozdawczy zł. 213.580,64.

Walne Zgromadzenie udzieliło Władom Spółki absolutorium.

Spółka zadeklarowała na Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej sumę zł. 265.000, zaś pracownicy Firmy sumę złotych 71.560. Ponadto na FON wpłacono została suma ponad jedenaście i pół tysiąca złotych.

Tabela loterii

6 dzień ciągnięcia 4-ej klasy 44-ej Loterii Państw.

I I II CIĄGIENIE GŁÓWNE WYGRANE

Stala dzienna wygrana 10.000
padła na nr. 93837
10.000 zł.: 38026 116790 139920
156416
5.000 zł.: 24338 80070 88258
115407
2.500 zł.: 19474 22983 23274
43603 46843 65332 92365 99707
105204 106457 113143 113958
118558 121857 122433 146037
149004 153833
2.000 zł.: 5628 13130 16801

162 80 259 347 60 69 471 657 38165
217 73 388 677 824 39011 29 238
334 429 680 784 39 831 34
40160 300 77 82 414 56 517 90
628 786 856 95 41279 352 83 410
75 521 33 85 822 979 42011 226 44
325 93 547 606 702 16 825 932
43014 93 151 85 99 241 385 422 42
89 715 914 43013 46 140 256 329
943 45010 247 325 566 616 56 876
924 46023 73 405 69 576 626 35 40
711 65 913 47118 38 572 378 412
779 820 28 49263 86 37 886 635 839
31 523 93 767 48136 72 329 513 78
961
50073 263 99 320 79 404 709 65
867 51030 130 446 76 84 755 65

Wygrane zł. 20.000.- na nr. 9.132

5.000.- „ „ 115.407

padły wczoraj w kol. **DZIERŻANOWSKIEGO** Warszawa, N. Świat 64, Preta 5
Gniezno, Chrobrego 2

30805 33006 34153 38302 38657
59127 69721 78051 110494 132489
142191 149471 157901 159068
1.000 zł.: 5619 8354 11436
12150 13438 13874 24759 33363
35662 37145 42833 43755 49125
51454 53548 62301 74644 79662
84671 93638 95601 102383 105852
107029 115415 117554 118373
119400 120324 123534 126769
138308 146411 152697 164060

WYGRANE PO 250 ZŁ.

5 127 90 280 336 430 528 693 788
804 987 89 1199 95 236 84 414 506
97 673 94 813 53 94 983 2053 234
62 61 84 97 391 497 528 55 636 45 69
66 719 809 44 62 90 928 77 3000 8 154
379 418 683 680 82 768 852 912 4002
211 26 378 421 797 60 867 75 940 91
5116 407 575 661 736 38 42 963 6011
79 138 232 89 309 432 18 87 526 34
35 37 620 757 824 92 925 33 59 7029
163 76 282 301 7 524 57 625 15 52
88 8023 40 90 96 287 413 21 58 554
72 676 746 828 96 9294 535 479 628
79 89 878 937 10029 143 200 56 59 90
330 67 417 758 806 20 677 11282
93 463 70 746 76 922 48 58 12001 12
33 183 215 346 75 405 73 595 631
720 58 877 12062 81 258 328 466 67
523 624 37 52 53 62 712 968 76 14061
109 57 58 85 235 327 59 420 22 80
89 777 875 904 15079 125 361 79 502
42 637 760 906 13 16094 97 113 87
265 14 40 54 405 41 559 670 794 884
17056 296 456 86 826 970 18219 48
359 483 575 96 631 923 19064 228 372
434 50 545 613 39 726 840 960 20020
133 80 295 306 42 508 59 669 747 66
87 915 2115 79 367 595 684 99 728
804 22 963 57 22240 45 438 49 84
868 53 914 20 231717 251 5 75 98
318 73 90 501 26 34 57 698 863 24114
54 222 43 53 91 414 752 936 25125
478 562 753 59 855 955 26116 20 30
318 577 670 773 851 27137 350 548
58 81 630 67 87 707 80 900 33 28336
74 630 56 770 852 920 29619 30029
56 292 315 412 25 45 64 80 795 825
960 79 31109 31 310 812 975 32111 78
25 80 353 68 474 95 518 70 653 751
807 75 925.
32252 85 358 452 96 605 734 805
997 34038 60 78 94 185 265 340 69
501 91 660 723 36 841 48 35 103
23 27 79 282 388 413 673 718 29
68 945 36082 169 349 621 37086

OLE STEFANI

DZIEWCZYNA, SAMOCHÓD i PIES

POWIEŚĆ

Przełożył autoryzowany Eugeniusz Bałucki

Janet Gregory, córka syndyka wielkich zakładów przemysłowych, wraca do domu z Londynu. Po drodze spotyka uszkodzony samochód ojca i rannego w tajemniczym wypadku szofera.

— Siostrz! — zatrzymał ją Wolseby.

— Proszę, panie doktorze!

Wolseby odciągnął ją w kąt i zaczął rozmawiać po cichu.

Zmęczona Janet pochyliła głowę i oparła się czołem o stół. Tymczasem roznidniło się zupełnie. Odezwały się syreny zakładów metalurgicznych, wzywając pierwszą zmianę. Przez otwarte okna słychać było kroki robotników śpieszących do pracy. Nad Garland Green już wisiały chmury gęstego czarnego dymu.

Rozmowa w kącie stała się głośniejsza.

— Nie! — odparła stanowczo pielęgniarka. — To jest niemożliwe. Pierwszy był wczoraj w po-

33)

łudnie, drugi dziś o pierwszej po północy. Ściśle według wskazań pana doktora.

— Ależ, siostrz Mary, w szafce nocnej została tylko jedna ampułka!

— Żadnej odpowiedzi.

Po chwili doktor Wolseby dodał bardzo poważnie:

— Dobrze, siostrz, proszę iść do swojego pokoju i tam czekać. Pani mi jeszcze będzie potrzebna.

Janet podniosła głowę w momencie, gdy pielęgniarka ją mijiała. Ich spojrzenia spotkały się na ułamku sekundy. Siostra skłoniła się lekko i opuściła pokój. Zaskoczona, Janet popatrzyła za nią; znała tę szczupłą twarz o wystających kościach policzkowych i te głęboko osadzone płonące oczy. I nagle uświadomiła sobie z niepojętą dokładnością, że to jest ta sama kobieta, którą w pamiętny dżdżysty wieczór podwiozła od gospody do dworca kolejowego.

— O co chodzi? — zapytał Anderson, unosząc się nieco w krześle i patrząc na zbliżającego się doń lekarza.

— Mogę pana poprosić na parę słów, panie dyrektorze?

— O, nie, nie! Wszyscy chcemy służyć! — wtrąciła przestraszona Janet. — Co się stało, panie doktorze?

Lekarz popatrzył na nią uważnie, potem wskazał oczami na Violet.

— Nie chciałbym jej denerwować — szepnął. — Proszę mówić, panie doktorze! Błagam pa-

na! — nalegała podniecona dziewczyna. — Więc jednak coś się stało?

— Tak... — zaczął ociągając się nieco. Podszedł do Violet, pochylił się nad nią i rzekł: — Muszę powiedzieć pewną rzecz, która prawdopodobnie wyda się państwu bardzo dziwna. Czy pani się czuje na siłach? Usłyszysz pani... może bardzo smutną wiadomość?

Violet odjęła chusteczkę od zaczerwienionych zapłakanych oczu. Bezlitosne światło dzienne i ostatnie ciężkie przeżycia starły z jej twarzy ślady piękności.

— Tak, doktorze... — wykrztusiła płaczliwie. — Mówcie... nie męczcie... — Załkała, przełknęła łzy. — Chcę wszystko wiedzieć...

— Dobrze — oświadczył lekarz. Odsunął krzesło, popatrzył na swoje wypielęgnowane ręce. — Ale przedtem muszę zadać państwu szereg pytań. Po raz ostatni badałem syndyka o godzinie siódmej wieczorem: gorączkował, miał bóle, lecz ogólny stan nie budził obaw. Państwo wiecie, że o ósmej doktor Gregory zasnął. O drugiej w nocy państwo mnie wezwali, syndyk już był w agonii.

— Tak — wtrąciła ciotka Betsy drząc na całym ciele. — O pierwszej poszliśmy do domu... to znaczy, ja i Marcin, a o wpół do drugiej przybiegł ogrodnik. Pielęgniarka go po nas przysłała, kazała powiedzieć, że z Herbertem coś dziwnego się dzieje.

(D. c. n.).

Pod ostrym kątem

Prawo Greshama

Świat artystyczny zarówno u nas, jak zagranicą, z reguły holduje zasadom demokratycznym i filozoficznym. Artysty potrzebni są żydom do chwili opanowania władzy, później pozostaje im rola mularza, który swoje zrobi.

Najlepszym przykładem Francja. Na zorganizowanie pawilonu francuskiego na Wystawie wszechświatowej w Nowym Jorku wydano 30 miliardów franków, z których profi ciągną przede wszystkim żydzi, krewni i przyjaciele ministra oświaty, słynnego Jean Zay. Zaden z konserwatorów Francuzów nie miał najmniejszego wpływu na dobór eksponatów.

Decyzja znajdowała się całkowicie w ręku niejakiego L. Jonasa, który do komitetu dobrał typy spośród osób zainteresowanych w handlu antykami. Komitet w takim składzie odrzucił cały szereg eksponatów historycznej wartości, bezinteresownie zaoferowanych do pawilonu, zastępując je własnymi towarami.

Natomiast średniej miary rzeźbiarza, siostra p. Zay, wykonała posąg wolności, organizacja pawilonu rzeźby została powierzona uczeni szkoły sztuk pięknych niejakiego Grünewald oraz dziennik-

karzowi frontu ludowego tydowi Salomonowi.

Fresk reprezentacyjny wykonana nieznana w Paryżu rzeźbiarka, ale żona posła Sabinka (sic!) Vallière; jedną z sal zdobi ohydny posąg Prometeusza „dłuta” Lipszyca, ośmieszony w Paryżu. Dla partaczadkina, również rzeźbiarza, zarzewowano całą salę.

A więc sztukę francuską reprezentują w Ameryce: Zadkin, Lipszyce, Grünewald, Zay, Sabinka Vallière i Meyer Levi. Czy Francja nie posiada już prawdziwych artystów?

Owszem, posiada, ale zgodnie z prawem Greshama — Kopernika moneta gorsza usuwa z obiegu monetę lepszą. Za kilkadziesiąt lat o żydkach Zaya zapomni świat, ale dziś artyści francuscy z prawdziwego zdarzenia przymierają z głodem, a protegowane żydki zbierają forsy.

A forsę to grunt, zgodnie z zasadami Marksa i ludu wybranego.

Age

KUPIE premię ABC SIENKIEWICZA. Oferty „Trylogia” red. ABC Nowy-Swiat 15

„Wędrujący kapłani” działają w Sowietach

Organ związku wojujących bezbożników w Sowietach uskarża się w jednym ze swych numerów ostatni, że na drogach i po wsiach spotyka się od pewnego czasu w Rosji nowy rodzaj „wędrujących kapłanów”. Nie są to wędrowni kaznodzieje, o których była mowa w pismach sowieckich w latach dawniejszych.

Duchowni ci — jak pisze „Bezbożnik” — wędrują po wsiach i miasteczkach z niewielkim kuferkiem w ręku, w którym znajdują się wszystkie przedmioty liturgiczne, niezbędne do prawosławnego nabożeństwa. W ten sposób ku oburzeniu bezbożników kapłani ci „noszą przy sobie cerkiew”.

Po przybyciu do wsi „wędrujący kapłan” nawiązuje natychmiast kontakt z jej mieszkańcami. Gdy któraś z wieśniaczek jest chora, kapłan ją pielęgnuje, dogląda dzie ci, pomaga w kuchni a nawet nie raz za własne pieniądze kupuje brakujące produkty żywnościowe. W ten sposób zdobywają zaufanie i sympatie ludności, którą następnie pouczają o wartościach duchowych i moralnych.

W końcu artykułu „Bezbożnik” zastanawia się, czy owi wędrujący kapłani, których działalność na szkodę państwa komunistycznego nie zdolano jeszcze do wieść, nie są czasem „szpiegami faszystowskimi”.

IV CIĄGIENIE

WYGRANE PO 250 ZŁ.

439 543 734 1021 181 402 581 89
661 711 2367 405 740 58 88 8216 926
3095 271 76 463 93 839 992 4070 232
323 619 5037 38 530 0 6008 438 624
7108 60 76 297 359 785 879 941 8728
807 67 9288 312 26 545 644 88 852
10024 180 241 371 87 429 500 52 61
618 11464 67 647 81 765 916 12238
326 13663 845 867 4044 161 15037
68 235 91 376 428 612 16030 60 101
204 311 565 856 718 81 928 51 52
17034 122 30 82 220 06 69 805 18130
65 324 604 933 19155 88 261 350 672
81 851 20088 375 574 349 58 21314
46 97 499 551 22028 264 374 428 73
713 887 23072 137 293 832 97 436
50 86 88 614 33 709 13 87 819 986
24149 211 323 593 743 835 924 80
25050 161 336 95 332 745 57 26115

WYGRANE PO 250 ZŁ.

22 72 170 236 346 503 691 728
1005 100 39 367 663 674 2163 361
482 580 863 71 973 314 353 776 897
4094 189 283 99 486 561 71 629 34
61 963 5095 310 11 623 6086 532 689
808 70 7143 237 347 609 16 30 81
8304 448 705 9065 525 665 704 872
10350 448 74 84 934 49 83 11539 58
722 930 12105 623 13061 462 518
14071 329 413 15589 93 601 79 728
896 16065 625 30 34 71 816 28 17139
49 208 54 75 633 912 39 18326 780
808 67 19043 203 342 522 335 20042
250 67 444 630 764 810 99 908 21008
20 38 492 809 22277 403 658 945
23150 59 94 434 500 897 980 24754
815 21 25048 284 332 556 703 26044

dodatek • ABC • niedzielny

Z przeszłości — pewność zwycięstwa

„I nie tylko przeniewierczy zakon leżał oto we krwi u stóp polskiego króla, ale cała potęga niemiecka zalewająca od kilkuset lat ziemi słowiańskie, rozbiła się w tym dniu odkupienia o piersi polskie.”

Henryk Sienkiewicz — Krzyżacy.



JAN MATEJKO — BITWA POD GRUNWALDEM

„Zdarza się wprawdzie że sąsiad sąsiada,
Z którym nieprzyjaźń toczył od lat wielu,
Uściska wreszcie, gniewne serce składa,
Jeden drugiego zowiąc: przyjacielem!

Że bardziej jeszcze, niżli złe sąsiady,
Gniewne na siebie Litwiny i Lachy,
Często u wspólnej pijają biestady,
Snu używają pod jednym dachy,

I miecze łączą ku wspólnej potrzebie;
A jeszcze bardziej nad litewskie męże
I nad Polaki zawzięci na siebie
Od wieki wieków są ludzie i węże:

Przecież, jeżeli do domowych progów
Wgą zaproszony gościem od człowieka,
Jeśli dla chwały nieśmiertelnych bogów
Litwin mu chleba nie skąpi i mleka;

Wówczas gad swojski pełnie w jego ręce,
Spotem wieczera, z jednych kubków pija,
I nieraz senne piersi niemowlęce,
Mosiężnym wiankiem bez szkody obwija.

„Lecz krzyżackiego gadu nie ugłaszce
Nikt ni gościny, ni prośbą, ni dary:
Małoż Prusaki i Mazowsza cary,
Ziem, ludzi, złota wepchnęli mu w paszczę?

On wiecznie głodny, choć pożart tak wiele,
Na resztę naszą rozdziera gardziele.
„Spólna moc tylko zdoła nas ocalić.
Darmo hordami ciągniemy co roku,
Burzyć ich twierdze i mieściny palić.
Przebrzydły Zakon, podobny do smoku,
Jeden łeb ułniesz, drugi rośnie skoro,
I ten uciły rośnie w dziesięcioro
Wszystkie ułnijmy. Napróžno się trudzi,
Kto naszych szczerze chce godzić z Krzyżaki;
Bo, czy to z kniaziów, czyli z prostych ludzi,

Na Litwie całej nie znajdzie się taki,
Coby ich nie znał chyłności i dumy,
Nie stronił od nich, jak od krymskiej dżumy,
Coby nie wołał stokroć od ich broni

Raczej śmierć w polu, niżli pomoc zyskać,
Raczej żelazo rozpalone w dłoni,
Niżli krzyżacką prawie uściskać.”

ADAM MICKIEWICZ —

„Grażyna”, Powieść litewska.



Jan Matejko — Fragment Bitwy pod Grunwaldem.
ŻŁŻKA



Jan Matejko — Fragment Bitwy pod Grunwaldem.
KSIAŻE WITOLD

Puławy — „Ateny Polskie”

Piękny zakątek Lubelszczyzny

Na północno - zachodnim krańcu Wyżyny Lubelskiej, opadającej stromo ku Wiśle, przecinanej głębokimi jarami i wązami, ukryte w zieleni olbrzymich lip, topoli, dębów i kasztanów, położone są Puławy.

Choć dalekie są te czasy, w których nad Puławami jaśniała sława

Państwa Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego.

toryską. Zbiory te stały się — jak wiadomo — początkiem późniejszego muzeum książąt Czartoryskich w Krakowie.

W dolnej, południowej części parku, nad łąką, wznosi się piękny

nym i przechowywanych z pikturą przez ks. Izabellę Czartoryską się z mężem.

Na przeciwnym krańcu parku, na północ od pałacyku, skrył się na krawędzi wzgórza dzisiejszy kościół parafialny, pobudowany w 1803 r. również przez Aignera. Kościół ten włoski architekt wybudował w stylu klasycystycznym. Przypomina on rzymski „Panteon” swymi szerokimi schodami kamiennymi i okazałym portykiem, wspartym na 8 kolumnach, wykutych z piaszczaka.

Bardzo ciekawe jest okragłe wnętrze kościoła z obszernej galerią, wspierającą się na 12 kolumnach.

W rozplanowaniu parku, w rozmięczeniu budowli, w wytyczeniu ulic; w całym, umiejętnym wykorzystaniu terenu, uwidacznia się wysokie poczucie kultury i estetyki u ludzi, którzy te dzieła tworzyli. Pośród tych twórców wybitne miejsce zajmuje ks. Izabella Czartoryska. W czasach

właśnie jej współczesnych Puławy tak dalece wyróżniły się z pośród innych miast, że — jak było wspomniane — zdobyły nazwę Aten Polskich.

Dwór ks. Czartoryskich był wówczas ośrodkiem kultury, promującym na całą Polskę i skąd pływającym najczystsze i najwartejsze umysły, pracujące nad sprawami kultury narodowej.

Dziś Puławy — a ściślej mówiąc park, obejmujący wszystkie te zabytki i wspomnienia — to jeden wielki skarbiec pamiętek drogiej sercu każdego Polaka.

„Dni Lublina, Zamościa i Lubelszczyzny”, organizowane w czasie od 4 do 11 czerwca b. r., przebiega w swym programie m. in. zwiedzanie Puław. Będzie za tym okazja dla każdego zapoznania się z tym ciekawym miastem, tak bardzo związanym z historią rozwoju kultury Polski. (jk)



Puławy — Świątynia Sybilli.

ośrodka życia umysłowego Polski; chociaż innymi drogami poszedł rozwój miasta, pozostały w nim ślady minionych lat, niby pamtnik wzniesiony ku chwale naszej rodzimej kultury i patriotyzmu.

Sercem Puław, a jednocześnie miastem, gdzie ślady te przetrwały do dzisiejszego dnia, jest olbrzymi stary park. Tutaj wśród wspaniałych okazów sędziwych drzew wznosi się pałac książąt Czartoryskich, „Świątynia Sybilli”. Domek Gotycki i pałac „Marynki”. Dalej z bujnej zieleni parku, wyłaniają się: dekoracyjne bramy, teatr grecki, chińska altana, mostek, przetrwały oryginalnym łukiem nad wąwozem; w romantycznych zakątkach parku znajdują się grotty i pełne uroku podziemne chodniki.

Z pośród tych starych budowli najciekawszym bodaj obiektem dla turysty jest zamek, pochodzący z XV wieku, siedziba hr. Tęczyńskich (ówczesnych właścicieli Puław) a później w XVIII w. dwa razy niszczone. Raz — z polecenia króla Karola XII-go pod-

ny pałac „Marynki”, wybudowany dla użytku córki właściciela ks. Marii Witemberskiej po jej

W pobliżu pałacu wznosi się wybudowana w latach późniejszych (1798 — 1809 r.) słynna „Świątynia Sybilli” i Domek Gotycki: dzieła znanego w Polsce włoskiego architekta Piotra Aignera. Bydwa budynki przeznaczone były na pomieszczenie zbiorów muzealnych, skrzętnie gromadzo-

Pierwsze ślady liczniejszego pobytu żydów w Warszawie spotykamy już w 12-ym wieku. Zbiegali się oni do Warszawy z najrozmaitszych stron i ze zwykłą sobie bezczelnością i ruchliwością od razu zajęli poważne stanowisko w mieście. Doszli nawet do takiej przewagi nad ludnością chrześcijańską, że wiele aktów z tej doby pisanych było w języku hebrajskim.

Ludność żydowska była na owe czasy tak liczna, że nawet jedna z ulic w pobliżu ulicy Dunajskiej nosiła nazwę Żydowskiej. Znajdując się na tej ulicy domy należały do żydów, którzy jednakże nie ograniczali się do wyznaczonego im ghetta lecz rozlaźli się po całym mieście, wsiskając się wszędzie i

wykupując na różnych ulicach poszczególne budynki. Oprócz domów na wspomnianej ul. Żydowskiej posiadali oddzielny kirkut oraz synagogę położoną w pobliżu kościoła Świętojańskiego.

DEKRET KSIĘCIA JANUSZA MAZOWIECKIEGO

W niedługim jednakże czasie mieszczenie warszawscy spostrzegli się, że przybyłe zaczynają niszczyć ich handel, wyzyskując oraz uprawiając lichwę. Opierając się więc na prawie magdeburskim żądają wyrzucenia żydów z Warszawy. Żądaniom tym czyni zadość Janusz ks. mazowiecki wydając w 1525 r. dekret, mocą którego zabrania żydom mieszkać w Warszawie i trudnić się rzemiosłem i

handlem. Dekret ten zostaje ponowiony w dwa lata później przez Zygmunta Starego. Mimo tego jednak żydzi nadal pozostają w Warszawie.

Ponowny dekret wydając w 1570 r. Zygmunt August. W dekrecie tym zezwala żydom na przebywanie w mieście jedynie podczas sejmów, a że sejmy w tym okresie odbywały się prawie co rok, więc i żydzi niemal stale przebywali w Warszawie.

Dekrety antyżydowskie ukazywały się co kilka lat, wszystko to jednak nie pomaga, gdyż żydzi potrafili ominąć je, osiedlając się tuż za murami miasta na terenie poszczególnych wsi otaczających Warszawę, jak Grzybów, Dziekanów, Ordynackie i inne.

Dochodziło nawet do tego, że żydzi, którzy przecież mieli wzbroniony pobyt w mieście, potrafili dzierżawić stałe dochody miejskie, jak t. zw. szelągów i czopów (podatek od sprzedanego towaru i napojów alkoholowych).

ZA AUGUSTA III-GO

Porządek z żydami zostaje zaprowadzony dopiero za panowania Augusta III i marszałkostwa Bielińskiego, który bez żadnych skrępowań usunął ich z miasta. Ale ze śmiercią Bielińskiego żydzi znów zaczęli powracać do miasta i pozostawać tu, opłacając się urzędowi marszałkowskiemu. Marszałek Lubomirski nie widząc innej rady, wydał bilet w cenie 1 gr srebrnego ważne na 5 dni. Bilet taki każdy żyd przebywający w mieście winien był posiadać przy sobie. Jak wielka ilość żydów okupowała już wtedy Warszawę świadczy fakt, że dochód roczny z tych biletów wynosił 200.000 złotych.

Pomimo tego jednak żydzi potrafili wyjednać u magnatów, posiadających liczne majątki w okolicach miasta, zezwolenia na osiedlenie się na tych terenach. Tak więc powstała żydowska osada, zwana Nową Jerozolimą za ówczesnymi rożatkami jerozolimskimi, w okolicach dzisiejszej ul. Grójeckiej. Oparł się temu Lubomirski. Powstał z tego powodu spór ciągnął się dość długo. Lubomirski jednak postawił na swoim i w dniu 22 stycznia 1775 r. straż marszałkowska zburzyła domy żydowskie, a zabrane towary zostały sprzedane na korzyść żydów z licytacji.

Już w rok potem żydzi otrzymali znów pozwolenie odbudowania osady, chociaż nie doszło do tego, to jednak zaczęli oni coraz bardziej wdzierać się do miasta, tak że magistrat zmuszony był znów odwołać się do marszałka Mniszcha o wykonanie dekretów. Dnia 25 maja 1784 r. ogłoszono dekret marszałkowski wydalający żydów z miasta. Żydzi odwołali

się od tego dekretu w „czułej” prośbie do króla, jednak nic to nie pomogło i zmuszono ich do opuszczenia miasta.

SPRYTNY POMYSŁ ŻYDOWSKI

Pomimo tego rozporządzenia pewna część żydów zdołała utrzymać się w mieście. Byli to pokątni złotnicy, zwani „szejdeszami”, którzy wykupywali stare srebra, wycofane z obiegu pieniądze itp., przepaliali je i sprzedawali złotnikom chrześcijanom. Za nimi zaczęli napływać do miasta i inni rzemieślnicy.

Ogół jednak żydów nie mogąc na stałe osiąść w Warszawie, wpadł na pomysł następujący. Udalali się oni do sławnego za Stanisława Augusta bankiera warszawskiego Teppera, aby ten pozwolił im osiąść w należącym doń Raszynie. Tepper zgodził się na to i całe masy żydostwa opanoły Raszynę, przenosząc do niej cały handel stolicy.

Magistrat warszawski, widząc, że miasto traci na nowym szwindlu żydowskim, starał się wszelkimi siłami zapobiec temu. Starania jednak te nie odniosły skutku i po dwuwiekowej prawie walce Warszawa zgodziła się na osiedlenie się żydów w mieście w pewnych określonych dzielnicach wychodzących bowiem z założenia, że szkody, poczynione przez żydów, mieszkających w samym mieście, będą mniejsze, niż wynikające z ich bliskiego sąsiedztwa.

Wyznaczono im na zamieszkanie t. zw. Pocięjów. Była to część kwadratu zabudowanego, zwanych Marywilą, a znajdujących się na dzisiejszym placu Teatralnym.

Budynki Marywili należały do szambelana Uruskiego, który chętnie wynajmował je żydom, powoli jednak, w miarę zwiększania się ilości mieszkańców Pocięjów, zaczęli oni przenikać na inne ulice, doprowadzając do dzisiejszego stanu zażydzenia Warszawy.

Ilość żydów napływających do miasta również ciągle się zwiększała i tak zaczęła się dawać we znaki miejscowej ludności, że wywołała ona pierwsze w Warszawie rozruchy antyżydowskie.

(Dok. nast.).

Kurs modelarstwa okrętowego

Okręgową sekcję wychowania moralnego młodzieży Ligi Morskiej i Kolonialnej w Krakowie organizuje w porozumieniu z inspektorami szkolnymi w dniach od 24 do 27 maja br. 4-dniowy bezpłatny kurs instruktorski modelarstwa okrętowego dla nauczycieli szkół średnich i powszechnych. Kurs odbędzie się w pracowni robotniczych 3-go Gimnazjum państwowego im. Jana Sobieskiego w Krakowie.

Walerij Przybocowski

Antysemityzm na przestrzeni wieków

Jak stara Warszawa broniła się przed żydami

UBRANIA Koszule, Krawaty PARASOLE, laski i t. p.

Honorujemy bony Spółki Tow. Kupców Polskich

STEFAN FIBICH

AL. JEROZOLIMSKIE 7

Jadeusz Kur

Szewczenko a Niemcy

Słowa warte zapamiętania

Dziw, jak mało Polacy wiedzą o Tarasie Szewczenko, najwybitniejszym przedstawieli literatury ukraińskiej.

Wiemy o nim, że twórczość jego jest wybitnie „propagandowa”, jakbyśmy to dziś określili. Wiemy, że z twórczości jego czerpią Ukraińcy dziś wskazania i przykłady walki z Polską.

Ale nie wszyscy naprzykład wiemy o tym, że w twórczości Szewczenki nie brak było przebiegłości, w których wyzwała się on z nienawiści, co mu świat przysłał i tęskni do tych lat, „kiedy dobrzy braćmi i synami słońca i prawdy będą Słowianie” (List do Szafarzyka). Rozsądek a może więcej intuicja, każę mu nieufnie patrzeć na zabiegł troksliwych opiekunów ruchu ukraińskiego. Coś go nurtuje, coś krąży w jego świadomości, że apoteozowane przez niego łackiej krwi przelewania, nie w interesie ludu ukraińskiego były dokonywane.

Te podejrzenia, zrazu lekkie, znajdują swój wyraz w takim wierszu, napisanym w r. 1841: „Ej, posłali Hajdamacy W Ukrainie zboże: Lecz nie oni go wyżyli. Cóż zrobić mój Boże!” W dwa lata później podejrzenia te już jaśniejsze znajdują sformułowanie.

Szewczenko, pamiętając o zasadzie rzymskiej „is fecit cui prod” (ten uczynił, komu na poży-

tek wyszło), rzuca już wyraźne posądzenie. W wierszu z r. 1843 p. t. „Rozkopana mogiła” znajdujemy takie wyznaczenie:

„Moje stępy zagarnęło
Żydostwo i Szwabę,
Moje syny na obczyźnie
Harują, jak raby”.

Nawiasem wspomnę, że wielce charakterystycznym jest fakt wyrokowania przez Niemców tych ustępów lub słów, odnoszących się do nich, aczkolwiek Niemcy robią dużą reklamę Szewczenko, jako „pocie czynu i sprawiedliwości”, i „wieszczowi narodu ukraińskiego”.

Np. cytowany powyżej urywek w niemieckiej książce A. Jense- na, bardzo popularnej zagranicą, tak wygląda:

„Meine Steppen sind verkauft... und meine Söhne in Ferne

arbeiten für Freude.”

O tych Szwabach, jak widzi- my, nie ma ani słowa. Są kropki, ale te nieznanemu oryginału nie nie mówią.

Ta nieufność Szewczenki do Niemców rozwija się powoli, jednak gruntownie i głęboko. Bo o to w r. 1845 otwarcie już formułuje oskarżenie. W liście do Szafarzyka, apostoła Słowiańszczyzny pisze:

„Tak szwabskie mrowie podpaliło
Te wielką chatę i rodzinę —
Rodzinę Słowian — powołało
I cichcem, cichcem wyszło
Niesnasek bratnich włą gadzinę”.

Wyraźnie i niedwuznacznie. I napewno trafnie.

I dobrze byłoby, aby w przedmnie rozprawy między światem germańskim a słowiańskim pamiętali o tym „Ukraińcy”.

Polsko - szwedzka współpraca intelektualna

Dzień 3 maja, przyniósł nową, cenną pozycję na polu współpracy intelektualnej polsko - szwedzkiej. Oto założone w tym roku przez lektora Z. Folejewskiego Towarzystwo Naukowe Szwedzko - Polskie przy uniwersytecie w Sztokholmie wydało pierwszy numer publikacji naukowej p. t. „Svivo - Polonica”.

Numer zawiera 3 rozprawy szwedzkie i 2 polskie. Zasluguje

na uwagę artykuł D. Norrmanna: „Gustaw II Adolf och Vladislav Vaza”, rozprawa K. O. Falka o „Najstarszym rejestrze jezior Suwalskich” (z b. starannym opublikowaniem tekstu) oraz Z. Folejewskiego: „Kilka uwag o polonistyce w Szwecji”.

Publikacja jest starannie wydana i stanowi cenny dokument stałego pogłębiania stosunków kulturalnych polsko - szwedzkich.



czas najazdu Szwedów w 1706 r., a później po odbudowie dokonanej przez Zofię z Sieniawskich Czartoryską, w czasie insurekcji w 1794 r.

Ponownie odbudowany zamek otrzymał dwa skrzydła boczne, istniejące po dziś dzień.

Ciekawe jest wnętrze zamku. Na szczególną uwagę zasługuje Sala Gotycka i Kamienna, odnowiona przez obecnego gospodarza.

RAKIETY TENISOWE



G. GRABOWSKI W-WA Szpitalna 7 Fachowa naprawa rakiet



Wesołe ABC

UPRZEJMOŚĆ



— Czy panie nie będą się gniewały, że ja nie palę.

NA RYNKU

— Zdaje mi się, proszę pani, że ta ryba trochę zepsuta.
— Nie ma się czego dziwić. Łasza kawa pani, teraz cały świat jest zepsuty.

ŹRÓDŁO BOGACTWA

— Samochody z bogactwem mego wuja.
— Pewno był wielkim fabrykantem aut?
— O nie! Był lekarzem — chirurgiem.

DOBRA RADA



— Za dwie godziny będzie pan we wsi.
— A czy nie ma jakiejś innej, krótszej drogi?
— Jest. Niech pan zeskoczy ze skały...

NIC DZIWNEGO

— Od paru dni nie mogę spać panie doktorze.
— Hm. To nie dobrze. A dokładnie od kiedy?
— Od kiedy mi komornik zlicytował łóżko.

ZAMIANA

— Proszę pani, czy ten adwokat, co to był pani sublokator, prowadzi jeszcze sprawę pani?
— Tak, ale teraz ja już jestem jego sublokatorką.

MIŁOŚNIK KSIĄŻEK NA WYWCZASACH



Co to jest namiastka?

Imaginacyjna podróż do pewnego kraju

Pociąg zatrzymał się na dworcu Friedrichstrasse.

Wyskoczyłem lekko i zwinnie, lecz z hali stacyjnej wybiegła równocześnie jakaś dama w kraciastym płaszczu. Trąciłem ją.

Rozległ się stuk, brzęk i kraciasty płaszcz przestał być

A gdy przysuwałem drewniany stół, dodał po cichu:

— Tylko siadaj ostrożnie, bo to drzewo jest z papieru. Namiastka.

— Z papieru?

— Tak. Za to ciasteczka...

W tej chwili wydałem ostry krzyk, bo z ciastka posypały

— Jaki?

— Wódz każe robić smalec z fiolków alpejskich!

Złapałem mego znajomego za rękaw.

— Patrz... ten jegomość. Jak mu się dziwnie garnitur składował. Czy to może także namiastka?

— Oczywiście. Tak zwany lanital, czyli wetna z mleka. Pod wpływem gorąca ubranko się temu panu zsiadło.

Staliśmy nad brzegiem jezdnii, podziwiając jednego z bardzo nielicznych w tym mieście koni.

— Ho, ho, — rzekłem — Jeszcze macie konie?

— Nawet wroble mamy — odparł — wskazując dwa ma-

mości mowa pluków stała się dla mnie zrozumiała.

— Szykuje się jedzenie — chwiał jeden wrobel, zadzierając do góry małą główkę.

— Nie jedźmy tego lepiej — radził drugi — mam pewne podejrzenia, że w tym okropnym kraju nawet to jest namiastka!

Zwróciłem się do mego znajomego.

— Tyle mówi się u was o namiastkach — rzekłem — a ja właściwie dobrze nie rozumiem tego słowa.

— Wytłumaczę ci. Chodzi o to, że u nas wszystko jest sztuczne i fałszywe.

Sztuczny kauczuk, sztuczny entuzjazm, fałszywe pienię-



kraciastym płaszczem. Stał się stołem skorupki.

— Bardzo przepraszam — powiedziałem.

— Ach, ty łajdaku — odparła dama w swym rodzimym języku — To nie możesz uważać? Nie wiesz, że wódz każe nam ubierać się w szklane lkaniny? W namiastki?

Rzeczywiście nie wiedziałem, więc też ulotniłem się jak najprędzej.

Z dworca poszedłem do mego znajomego.

Ucieszył się.

— Jak to dobrze, że właśnie dziś przyjechałeś! Udało mi się kupić aż dwa ciastka! Urządzimy sobie ucztę, że ha! Nie chcąc pocziwemu człowiekowi robić przykrości, usmiechnąłem się radośnie.

— Siadaj — rzekł.

PENDZEL I DRABINA

W kawiarni spotykają się znajomi. Naturalnie rozmowa zbacza na tory polityczne.

— Wiesz — powiada jeden z nich — podobno Anglia i Francja mają zamiar oddać Hitlerowi to, co posiadał przed wojną.

— Niemożliwe!

— No tak! Pendzel i drabina.

TEORIA WZGLĘDNOŚCI

— Tatusiu, powiedz mi, czy 100 zł. to jest dużo, czy mało?

To zależy — mój drogi — od tego, czy te 100 zł. ja mam zapracować czy też mamusia ma wydać.

PRZYJEMNOŚCI

— Mamusię daj mi 50 groszy. Chciałbym bardzo iść do kina na film z życia dzikiego zachodu.

— Co, znowu przyjemności!? Przedwczoraj oglądaliście wielki pożar, wczoraj katastrofę samochodową. Czy myślicie, że życie składa się z samych przyjemności?

się drzazgi. Jedna utkwiała mi w podniebieniu.

Mój znajomy zrobił zdziwioną minę.

— Jaki? Nie widzisz? Tak, tak, one są z prawdziwego drzewa! Namiastka.

Po śniadaniu przeszliśmy do innego pokoju, gdzie płaskostopa służąca skrapiła wielki dywan patentowanym płynem na tępież.

— Co ona robi? — spytałem.

— Ten dywan sporządzono z ludzkich włosów — wyjaśnił gospodarz — Musiałeś chyba czytać o tej dziedzinie naszych wyrobów zastępczych.

Potwierdziłem grzecznie.

Po krótkim odpoczynku wyszliśmy na spacer. Było ciepło, radośnie. Mój znajomy z młodzieńczym optymizmem patrzył w przyszłość.

— Będzie lepiej — mówił. — Teraz, gdy Alpy częściowo do nas wróciły, nie zabraknie nam tuszczów roślinnych!



te płaszki, ćwierkające sobie między kopytami oswiętego rumaka.

Schyliłem się i — o dziwo! — w tym dniu niezwykłych e-

O KRYTYCE LITERACKIEJ

Ktoś postawił jednemu z krytyków literackich zarzut:

— Wy, krytycy, wydajecie sąd o książce, nawet jej nie przeczytawszy.

Na to krytyk:

— A czy koniecznie trzeba wypić aż całą beczkę wina, aby ocenić jego smak?

Kawały z brodą

„Ozdoba twarzy, wąsy pokręcone”, z nieodzowną w ubiegłych wiekach patriarchalną brodą padły, podobnie jak w epoce stansławowskiej, ofiarą „golawasej mody”.

Wąs znalazł jeszcze przytułek na wykwinnych wargach Adolfa... Menjou, czarnym półmeszkiem wykwił pod nosem, wprowadził nie bohatera ekranu, tym nie mniej głośniego drugiego Adolfa...

Z brodą gorzej. Panowie wzgar dzieli ją zupełnie. Nic tedy dziwnego, że symboliczne niejako schronienie znalazła w dziedzinie humoru. Kawały z brodą — to mimo wszystko, zawsze jeszcze atrakcyjny numer popisów towarzyskich. Kilka takich kawałów podajemy dla przykładu:

Przy stole biesiadnym Ludwika XIV prowadzono często filozoficz-

ne dysputy. W czasie jednej z takich rozmów poeta i myśliciel Boileau sformułował dość „brodatą” sentencję: „wszyscy ludzie muszą umrzeć”, skarcony surowym wzrokiem króla, poeta poprawił się, mówiąc: „prawie wszyscy”.

Przed sądem stał lokaj, oskarżony o obrazę swego chlebodawcy, którego nazwał osłem. Po wyroku skazującym lokaj zwraca się do przewodniczącego: Czy w żadnej sytuacji — pyta lokaj — nie wolno swego pana nazwać osłem? — „W żadnej” — pada sucho odpowiedź. „A czy do osła mogę powiedzieć Panie?” — To pan zawsze może, odpowiada sędzia. Na to lokaj zwracając się do swego pana z głębokim ukłonem powiedział: „Dowidzenia Panu”.

dze, fałszywe obietnice..

Zażądasz w knajpie kottleta, dadzą ci piekarszka. Zażądasz schabu, dadzą koninę. Zażądasz masła, dostaniesz armatę.

Tak i nasz wódz kochany. Zażądał Gdańska, a dostał co? Guzik!

To jest właśnie, proszę ciebie, namiastka!

ODROWĄŻ

ŚLEPA KISZKA

— Czy to możliwe, panie doktorze, że bez ślepej kieszki człowiek mógłby żyć zupełnie dobrze?

— Przecież człowiek tak, ale nie chirurg.

— Gol! — krzyknął sędzia pilkarski, będąc u fryzjera.

TAK TO BYWA

Przed ślubem: mąż mówi, żona słucha.

Po ślubie: żona mówi, mąż słucha.

W kilka lat po ślubie: oboje mówią i oboje nie słuchają.

USPRAWIEDLIWIONA GRATULACJA

Profesor pyta studenta: — Proszę mi powiedzieć, co to jest weksel?

— Weksel, weksel?... — zastanawia się student — Nie wiem, panie profesorze.

— Jako profesor muszę postawić panu niedostateczną notę, ale jako przyjaciel pańskiego ojca gratuluję panu.



Szef biura:

— Nie bardzo chciało mi się wierzyć, kiedy powiedziano mi, że jest pan chory. Teraz z przyjemnością stwierdzam swoją pomyłkę. Pan rzeczywiście jest ciężko chory.

OSZCZĘDNOŚĆ

— Musimy kupić nowy parasol — powiedział mąż do swej, znanej ze skąpstwa żony — bo stary jest już bardzo zniszczony.

ŁADNA NARZECZONA

— Czy ty tak dobrze znasz swego narzeczonego, że mu nie wierzysz?

— O tak! Ja go dobrze znam. Nie wiem tylko, gdzie mieszka i jak się nazywa.



— Niestety, naprawa potrwa około godziny.

— Nie rozumiem cię. Czy nie mógłbyś kupić lepszy wóz? I tak przecież nie zapłacisz..

MIEDZY ZAKOCHANYMI

— W dzień i w nocy myślę o tobie, Krysiu!

— Ach, to już teraz wiem, dlaczego jesteś często taki niewyspany.

NAJWIEKSZE PRZEKLEŃSTWO NASZYCH CZASÓW

— A bodajbyś był kartografem.

NAMYŚLIŁ SIĘ



— Wczoraj doniosłem o zniknięciu mojej żony. Prosiłbym o zaprzestanie poszukiwań.

— Aha! A więc wróciła już do domu?

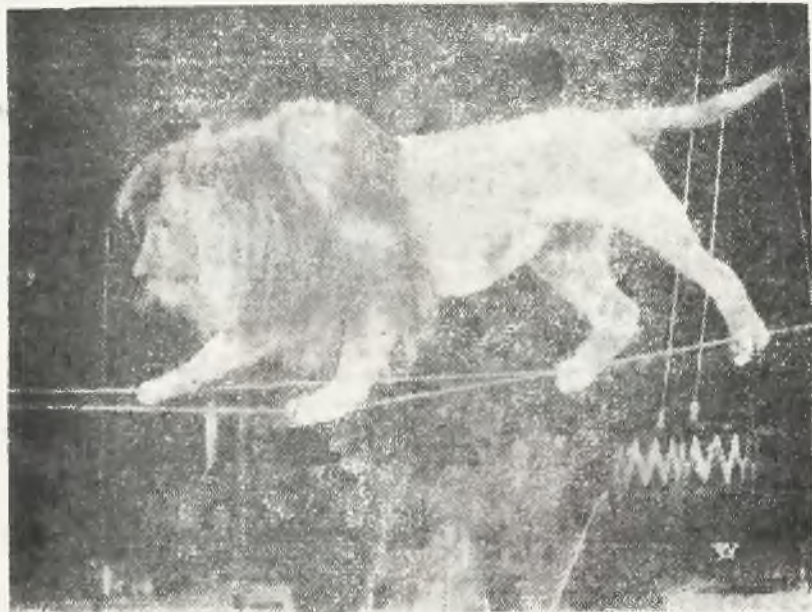
— Nie! Namysliłem się jednak!

POWRÓT SŁYNNEGO BAKTERIOLOGA DO KRAJU



Ostatnio powrócił do kraju słynny bakteriolog o światowej sławie, prof. dr. Rudolf Weigl, który wraz ze swymi najbliższymi współpracownikami, na zaproszenie rządu włoskiego, bawił w ciągu 6-ciu miesięcy w Abisynii, gdzie przeprowadzał badania i studia bakteriologiczne nad tyfusem plamistym, będącym istną plagą Abisynii. Badania profesora Weigla zostały uwieńczone pomyślnym rezultatem, zyskując powszechne uznanie świata bakteriologicznego i podziękowanie rządu włoskiego. Na zdjęciu prof. Rudolf Weigl w pracowni bakteriologicznej Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie.

LEW - AKROBATA



Atrakcją jednego z amerykańskich cyrków jest występ lwa-akrobaty, którego „produkcje” cieszą się szczególnym uznaniem publiczności.

Film dźwiękowy zastępuje wykładowcę

W jednej ze szkół w Edinburgu wprowadzono film dźwiękowy jako pomoc w nauczaniu. Film ten demonstrowany jest zamiast lekcji i obejmuje wszystkie dziedziny wiedzy. Nowy ten sposób nauczania pozwala na odpowiednie ilustrowanie wykładu. Jak wykazały doświadczenia, naukowy dźwięk umożliwia uczniom lepsze skoncentrowanie uwagi na wy-

kładanym przedmiocie, a poza tym ma tę jeszcze wartość, że umożliwia największym sławom naukowym Anglii dotarcie z „żywym słowem” wykładu do najdalszych zakątków kraju. Angielskie uniwersytety ludowe zamierzają ten system wykładów zastosować w swoich uczelniach, a nawet wprowadzić go do związków i organizacji oświatowych, zawodowych i t. p.

W SETNA ROCZNICE URODZIN KAROLA I.



W dniach 8 i 9 maja cała Rumunia obchodziła uroczystości setnej rocznicy urodzin założyciela dynastii rumuńskiej króla Karola I-ego. W miejscu, gdzie w dniu 5 maja 1866 roku król Karol I wylądował na ziemi rumuńskiej, na brzegu Dunaju, obok miasta Turnu-Severin został wzniesiony pomnik ku czci pierwszego króla Rumunii. Odsłonięcia pomnika dokonał król Karol II w obecności następcy tronu księcia Michała i członków rządu. — Na zdjęciu król Karol II odbiera defiladę przed pomnikiem Karola I-go.

Młodość wodza III Rzeszy

Fiasco marzeń o karierze artystycznej

Hitler, którego urodziny tak hałaśliwie i manifestacyjnie obchodziła niedawno III Rzesza, urodził się 20 kwietnia 1889 r. w miejscowości Braunau, niedaleko granicy bawarskiej. Wiele powiedziano już o tej osobistości, która wedle wyrażenia jednego z pism francuskich, weszła do polityki jak słoń do składu porcelany. Nie mniej jednak niektóre przeżycia do jego genealogii są mało znane, a dość interesujące.

Ojciec „Führera” Alojzy Hitler, nieślubny syn niejakiej panny Schuckginter, nosił początkowo nazwisko matki i dopiero w r. 1877 zezwolono mu nazywać się tak, jak ojciec. Pierwotne nazwisko rodziny Hitlerów brzmiało Hüttler. Alojzy w młodych latach trudnił się szewstwem, ale z czasem zmienił zawód i objął posadę w austriackim urzędzie celnym.

Adolf jest synem jego trzeciej żony. Z dwóch pierwszych małżeństw miał nieżyjącego już syna, który był chłopcem hotelowym w Hamburgu i córkę Anielę, kucharkę, obecnie zarządzającą gospodarstwem w Berchtesgaden.

Z matką przyszłego kanclerza Klara Poelzl ożenił się, mając lat 47. Z małżeństwa tego oprócz Adolfa było jeszcze dwoje dzieci, Paulina i nieżyjący już Edward.

Alojzy Hitler umarł nagle w styczniu 1903 r. Klara zaś w styczniu 1908 r.

Pamiętaj! Rowery A. RYBOWSKIEGO, Leszno 26, tel. 11-05-54 SA NAJLEPSZE!

czniu 1908 r. Ciekawy jest szczegół, iż Klara była w r. 1870 służącą pierwszej żony Hitlera, starszej od niej o 37 lat. Taki jest skromny rodowód człowieka, któ-



ry tyle zamieszania wprowadził w Europie.

Adolfa Hitlera nie od razu oparował demon polityki. Podczas gdy ojciec chciał koniecznie, aby za jego przykładem został urzędnikiem celnym, on marzył o karierze artysty - malarza. W szkole powszechnej dostawał istotnie bardzo dobre stopnie z rysunków i wyobraził sobie, że ma wielki talent. Kiedy mając lat 11, oświadczył rodzinie, iż chce zostać artystą, natrafił na stanowczy opór ze strony ojca.

Dopiero po jego śmierci, matka pozwoliła synowi złożyć egzamin wstępny do szkoły sztuk pięknych w Wiedniu, gdzie nie został jednak przyjęty. Nie pozostawało mu

nic innego, jak zostać czeladnikiem u malarza pokojowego. Węgetował przez szereg lat, często nie mając pracy, nie dojadając, sypiąc na ławce, albo też w przytulku. Niejednokrotnie, aby zarobić, zamiatał śnieg na ulicy, odnosił podróznym pakunki, a nawet żebrał.

Był też podobnie jak Mussolini pomocnikiem murarskim. Nie chciał jednak wstąpić do organizacji zawodowej, a zwalczając poglądy polityczne robotników, został przez nich znienawidzony.

„Jesteś burżujem — mówili mu, — jeżeli nie chcesz dostać w łeb, albo zlecieć z rusztowania, to idź sobie stąd i niech cię nasze oczy nie widzą”.

Hitler wszedł na zupełnie odmienną drogę życia. (o).

ZGON Ś. P. BISKUPA HENRYKA PRZEŹDZIECKIEGO



W dniu 9 maja, w godzinach wieczornych, zmarł na aneurizm serca, w czasie wizytacji kanonicznej parafii Ortel - Królewski pod Białą Podlaską J. E. ks. dr. Henryk Przeździecki, biskup Ordynariusz diecezji Podlasko - Siedleckiej.

FUTRA Julia UJEJSKA

Nowy Świat 29, tel. 605-33

Wzorowa przechowalnia futer latem tańsze przeróbki

DOŚWIADCZENIE W TRZYMAŁOŚCI SCHRONU



W Liverpoolu dokonano interesującego doświadczenia wytrzymałości stalowego schronu, który został zbudowany w podziemiach starego budynku. Na budynek ten rzucono szereg bomb, obracając go w gruzy. Schron zwycięsko wytrzymał próbę, gdyż jego stalowy pancierz nigdzie nie został uszkodzony.

Marynarka handlowa państw północnych

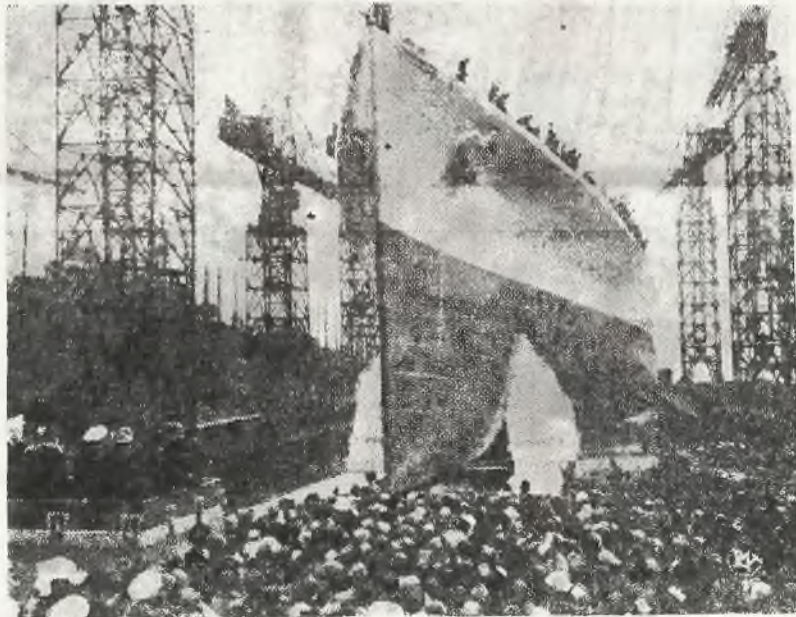
Jak podaje duńskie pismo „Finnlandstidende”, zgodnie z danymi norweskimi „Veritas”, rok 1938 wykazał dalszy wzrost tonażu norweskich okrętów. Dania o-

MARYNARKA HANDLOWA PAŃSTW PÓŁNOCNYCH

		(w tysiącach t.)	
	Ogółem	W tym statków motorowych	
Szwecja	1232	1.545	210
Norwegia	1977	1.659	336
Dania	725	1.157	185
Finlandia	450	614	22
Islandia	70	31	34

Największy tonaż jest zarejestrowany w porcie Oslo (1.715.300 t.), Göteborgu (1.171.300 t.), Sztokholmie (431.320 t.), w Bergen (321.000 t.), Kopen-

NOWY PANCERNIK ANGIELSKI



Moment spuszczenia na wodę w stoczni Birkenhead nowego pancernika brytyjskiego „Książę Wali”. W uroczystości wzięli udział członkowie rodziny królewskiej.

O polski styl teatralny

Prace Konfraterni Teatralnej w Krakowie

W poszukiwaniu polskiego stylu teatralnego powstała w Krakowie Konfraternia Teatralna i skupiła pełne entuzjazmu dla sztuki teatralnej jednostki. Hasło „Polski Teatr dla polskich aktorów”, troska o przyszłość polskiego teatru sprawiły, że zorganizowana jesienią 1938 r. przy miejscowym Zw. Zawodowym Literatów Polskich Konfraternia Teatralna podjęła działalność w kierunku zespoleń dotychczasowych przedsięwzięć widowiskowych na terenie Krakowa, a zwłaszcza organizowanych podczas Dni Krakowa.

Członkowie konfraterni zdecydowali się na polematorstwo za przykładem średniowiecznych konfraterni teatralnych. Prywatne kursy Teatralne pod nazwą Studio 39 zajęły się szkoleniem amatorskiego zespółu, by sprostać w młogom teatralnym. Chodziło o to, by aktor zapoznał się z wiedzą teoretyczną o teatrze, jako też, by mu dać wiadomości praktyczne ogólne przy opracowaniu danej roli. Następnie szkolenie odbywa się już na sztukach przeznaczonych do gry.

Planowy wysiłek Studio 39 idzie głównie w kierunku rozwijania w uczniach przyrodzonych właściwości, postawienia głosu i poprawnej wymowy, umuzykalnienia, wzbogacenia i opanowa-

nia gestykulacji, analizy tekstów, wreszcie zapoznania ze środkami technicznymi, a więc z umiejętnością charakteryzacji, kostiumologią itd.

Kierownikiem Krakowskiej Konfraterni Teatralnej jest dr. Tadeusz Kudliński.

PO OTWARCIU WYSTAWY ŚWIATOWEJ W NOWYM JORKU



Rzut oka na fragment terenów wystawowych

Niemczenie nazw polskich

na Śląsku Opolskim nie ustaje
Planowa budowa sztucznej niemczyzny

W obecnej chwili, gdy za naszą granicą zachodnią wzmaga się z dnia na dzień prześladowanie polskości, warto podkreślić pewne fakty z dziedziny akcji przeciwpolskiej prowadzonej przez Niemców stale, planowo i systematycznie głównie na terenie Śląska Opolskiego.

Mamy na myśli widoczną na każdym kroku chęć zupełnego usunięcia śladów polskości przez wyrugowanie lub zniemczenie nazw miejscowości o brzmieniu polskim na nazwy niemieckie.

ZMIENIANE NAZWY

O ziemiach etnograficznie polskich świadczą pozostałe na tym terenie i używane nazwy osiedli, rzek i obszarów o brzmieniu polskim. Nazwy te w ostatnich kilku latach są gwałtownie zmieniane, aby nie nie wskazywało, że te tereny są ziemią z gruntu polskimi. Oczywiście zmiany te nie zdają ukryć faktu, że do dziś mieszkają tam Polacy, którzy nie zapominają nazw rodzinnych wsi, jak nie zapomnieli ojczystego języka. Bo, jak twierdzi uczony niemiecki Gierach:

„język jest znamię narodu, którego nikomu nie można zrabować przez gwałt“.

Proces niemczenia nazw trwa już oddawną. Rozpoczął się w ostatnich dziesiątkach lat przed

wojną, a ostatecznie w latach 1919 — 1938 nasilenie wzmogło się w tak dużym stopniu, że wszystkie pozostałe jeszcze polskie nazwy ulegają radykalnym zmianom. Na najnowszych mapach niemieckich pozostają tylko gdzieś niegdzie, jak gdyby przez przeoczenie zniekształcone nazwy polskie. Odbija się to wszystko w myśli szerzonych i z ogromnym wysiłkiem propagowanych tez, że Niemcy są państwem czysto narodowym, pozbawionym mniejszości.

Wystarczy tylko spojrzeć na najnowsze niemieckie mapy terenów przygranicznych i porównać je z mapami starszymi (lata 1919 — 1938), aby dojrzeć drastyczne przykłady planowego zacierania śladów polskości tych ziem.

TRZY KIERUNKI ZMIAN

Analizując sposób niemczenia nazw polskich, da się zauważyć zmiany idące w trzech kierunkach.

Pierwszą grupę obejmują zmiany polegające na tłumaczeniu na język niemiecki nazw polskich, które zresztą już od roku 1919 podawano na mapach według pisowni niemieckiej. W ten sposób np. Złotnik (od r. 1919 — Zlatnik) na mapie z r. 1937 figuruje już jako Goldenau, Kuźnica (Kuzniza) — Schmieden, Boguszyce (Boguschütz) — Gottesdorf, Psie Pole — Hundesfeld i t. d.

W innej grupie znajdują się nazwy, powstałe przez zastąpienie nazwy polskiej zupełnie inną, niemiecką. Tak np. Bolkowice (w r. 1919 — Polkwitz), na mapie z r. 1937 zostały zastąpione przez Heerwegen, Powidzko (Powitzko)

— Urdorf, Kąty (Konty) — Oderhof, Kociamyśl (Katzenmueschel) — Dammfeld i t. d.

Trzecią wreszcie grupę stanowią nazwy, których polską pisownię umyślnie zniekształcono, jakkolwiek, brzmienie ich nie nasuwało potrzeby takiego zniekształcenia. A więc: Wióry — Wioren, Tarnowice — Tarnowitz, Groszowice — Groschowitz, Adamowice — Adamowitz.

W ten sposób cały prawie Śląsk Opolski jest już dziś pozbawiony nazw polskich. Na ogólną ilość około 4.000 pozostało tylko około 80 nazw o brzmieniu polskim.

NAWET RZECZKOM NIE DAROWANO

Akcja niemczenia objęła nie ty-

ko nazwy większych osiedli, ale również zupełnie drobnych np. osad mlyńskich gajówek, leśniczówek (1 — 2 domy), rzek do małych potoczków włącznie. Podane przykłady to tylko najbardziej charakterystyczne, ilustrujące rodzaj zmian mających miejsce na terenie Śląska Opolskiego, których ze względu na szupie ramy artykułu nie zamieszczamy.

Wspomniany proces wskazuje na jedną z wielu metod wynaradawiania stosowanych przez Niemców, obok sztucznego obniżania ilości Polaków w urzędowych spisach ludności (spis z r. 1925 i 1933), obok akcji prowadzonej na terenie szkolnictwa, akcji wysiedleńczej i ograniczania swobód obywatelskich.

Pogrzeb ś. p. ks. bisk. Przeździeckiego odbędzie się z prostotą i skromnością

Przewiezienie zwłok ś. p. Księdza Biskupa Henryka Przeździeckiego z Ortelu, gdzie zmarł, do Siedlec nastąpiło w dniu 12 bm. Samochód ze zwłokami zatrzymywał się po drodze przy kościołach parafialnych, by dać możność wiernym pożegnania swego Biskupa. Od piątku do niedzieli trumna ze zwłokami będzie wystawiona w domu biskupim, gdzie będą odprawiane Msze św. i dokąd będą mogli przybywać wierni, by modlić się u trumny Księdza Biskupa.

Pogrzeb doczesnych szczątków

ś. p. Księdza Biskupa nastąpi w poniedziałek dnia 15 bm. O godz. 9-ej rano rozpoczyna się egzekwie, o godz. 10-ej będzie odprawiana pontyfikalna Msza święta żałobna, po której odbędzie się castrum doioris, a następnie będzie odczytany pośmiertny list pasterski zmarłego Biskupa, pozostawiony jako testament dla duchowieństwa i wiernych. Przemówień żadnych nie będzie. Zgodnie z wolą zmarłego Biskupa pogrzeb odbędzie się z całą prostotą i skromnością.

Kurka Złotopiórka

Walentynowiczka i Odrowąża

Ukazała się już trzecia bajeczka elektryczna p. t. „Kurka Złotopiórka“ napisana przez J. Odrowąża z rysunkami Mariana Walentynowicza. Książeczkę tę otrzymują bezpłatnie

dzieci, które wraz z rodzicami odwiedzą Salo Elektrowni Miejskiej w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 150 (wejście od Kredytowej).

Polskim warsztatom złotniczym grozi ruina

Projekt nowej ustawy probierczej

idzie po linii interesów żydowskich

Natomiast zastrzeżenie budzi system, na którym się on opiera.

DWA SYSTEMY

Na obszarze Polski obowiązują dotąd dwa różne systemy probiercze: w dzielnicach zachodniej t. zw. represyjny, a w b. Kongresówce i Małopolsce prewencyjny.

System represyjny, pozostawiający rzemieślnikowi prawo do oznaczania próby na wyrobach z metali szlachetnych, dawał jak dotąd świetne rezultaty. Złotnictwo wielkopolskie, od chwili ustalenia granicy celnej z Niemcami zaczęło się wspaniale rozwijać. Po wojnie powstają tutaj liczne przedsiębiorstwa złotnicze niemal w 100 proc. polskie, a wyroby ich mimo, iż nie posiadają stempla państwowego cieszą się wielkim zaufaniem.

Obecnie ilość wielkopolskich zakładów jubilerskich przewyższa o 130 proc. (w stosunku do ludności) ilość tychże zakładów na obszarze innych dzielnic.

Są to niewielkie samodzielne warsztaty, równomiernie rozsiadane po miastach, a produkujące towary w jak najlepszym gatunku.

SYSTEM PREWENCYJNY

Wręcz odmiennie przedstawia się sytuacja złotnictwa na terenie byłego zaboru rosyjskiego i au-

striackiego. Tutaj przymus stemplowania wyrobów jubilerskich w państwowych urzędach probierczych doprowadził do kompletnego zaniku drobne warsztaty złotnicze, które zginiły zupełnie w małych skupiskach przemysłowych.

Wprawdzie w wielkich miastach, w których istniały urzędy probiercze powstały (przeważnie żydowskie) wielkie zakłady jubilerskie, ale produkcja ich nigdy ani ilościowo, ani jakościowo nie dorównywała produkcji rzemiosła wielkopolskiego.

Obok tych wielkich zakładów rozwinęły się również przedsiębiorstwa oparte o pracę chałupniczą, szkodliwe zarówno ze wzglę-

dów społecznych jak i gospodarczych dla organizmu państwa.

NIE MOŻNA SIĘ NIE DZIWIĆ

Dziwnym wobec tego wydaje się, że obecny projekt ustawy probierczej utrzymany jest w duchu systemu prewencyjnego, który niebylebnie zapisano w dziejach naszego złotnictwa; dziwnym tym bardziej, zaspakają on całkowicie postulaty żydowskiego jubilerstwa, przedstawione Ministerstwu w specjalnie opracowanym przez Hila Szajera projekcie ustawy, a nie uwzględnia zupełnie opinii polskiego rzemiosła złotniczego.

WALKA Z ŻYDAMI

Miedzy złotnictwem polskim i żydowskim od 15 lat toczy się walka o zasady, na jakich miałyby się opierać skodyfikowana ustawa probiercza.

Rzemiosło żydowskie pragnie odpowiedzialność za sprzedawany towar z kruszcu szlachetnego prze rzucić na Państwowy Urząd Probierczy, podczas gdy jubilerstwo chrześcijańskie chce ponieść odpowiedzialność za rzetelność swojej pracy.

WYGODNE DLA ŻYDÓW

Rozporządzającemu dużymi kapitałami, jubilerstwu żydowskiemu żadnym niebezpieczeństwem nie grozi probiercza ustawa prewencyjna, gdyż jest ono dość zasobne, aby ponieść koszt stempla państwowych, a ponieważ skupia się w miastach, gdzie istnieją urzędy probiercze, nie ponosi kosztów przesyłki. Ustawa ta zapewnia mu również zaufanie klienta, gdyż przy systemie prewencyjnym jakość sprzedawanego towaru potwierdzona jest przez państwo.

GODZI W INTERESY POLAKÓW

Inaczej ma się rzecz z polskim przemysłem złotniczym. Nie potrzebuje on gwarancji państwa, bo posiada pełne zaufanie swego klienta. Mniej zasobny w kapitały obawia się kosztów stempla, opakowania i przesyłki, opłat któreby dość znacznie podniosły koszty produkcji.

Z tych właśnie względów probiercza ustawa prewencyjna niechybnie przyczyniłaby się do upadku drobnych, świetnie prosperujących złotniczych warsztatów wielkopolskich, które przecież powinny stać się przykładem dla naszego jubilerstwa.

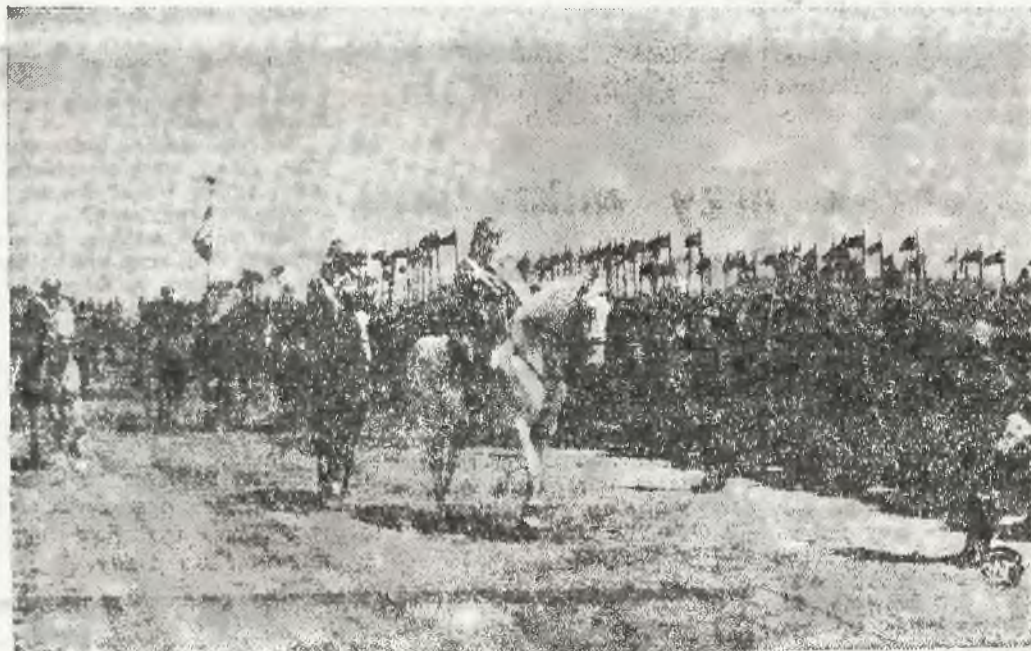
Na szczęście projekt nowej ustawy probierczej został wycofany z Sejmu.

Należy więc mieć nadzieję, że zostanie zastąpiony innym projektem, idącym po linii interesów polskiego rzemiosła.

Przeszło siedmiuset polskim warsztatom grozi poważne niebezpieczeństwo.



ŚWIĘTO NARODOWE RUMUNII



Król Karol II w towarzystwie następcy tronu dokonuje przeglądu wojsk przed rewii.

Opozycja antyhitlerowska działa Powódź ulotek na Śląsku Opolskim 2.000.000 Niemców w więzieniach

Śląsk Opolski tonie poprostu w powodzi tajnych ulotek, charakterystycznych nastroje społeczeństwa niemieckiego. W ulotkach tych wskazują na nieuniknioną konieczność rewolucji ze względu na katastrofalne położenie w Rzeszy. Autorzy ulotki podają, że inflacja obejmuje już 60 miliardów marek niemieckich, nie mających pokrycia, 80 proc. produkcji idzie na cele zbrojeniowe i wojenne. Coraz większy jest brak

środków żywności. Kawy i słoniwy w ogóle już się nie widzi. Polsce za zboże i tranzyt Rzesza jest dłużna szalone sumy i nie jest w stanie spłacać tych należności nawet maszynami. Nadmierne podatki niszczą stan średni.

Oto w skrótach znacznych sytuacji Niemiec.

Nadzieja powetowania sobie wydatków zbrojeniowych nowymi zdobyczami zawiodła. Niemcy nie uratują się przed głodem i przed

rewolucją, bowiem okazało się, że nie da się zagarnąć Polski i Rumunii. Jeżeli Hitler — mówi ulotka — powróci do gospodarki pokojowej, to 6 milionów robotników utraci pracę, a jeżeli będzie chciał zrealizować plany zabore na Wschodzie, to grozi zagładą państwu i narodowi niemieckiemu.

Dalsze znów ulotki podają, że liczba osadzonych w obozach koncentracyjnych przekroczyła już 2 miliony ludzi i dalej szybko rośnie. Jednak mimo takich zarządzeń dzień wyzwolenia głodzonego ludu zbliża się. Inne ulotki głoszą, że F. dler na wieki pożałował honor niemiecki i zaprzęgał dorobek wieków.

Ulotki te są kolportowane w konspiracyjny sposób. Znajdują się je w skrzynkach na listy, znajdują je robotnicy w swoich ubraniach pozostawionych w garderobach miejsc pracy, naklejane są na murach i po korytarzach kursujących pociągów. Gestapo wytycza siły, jednak wysiłki jego w kierunku odnalezienia sprawców są bezowocne.

Czesi uciekają z terenu „protektoratu”

Przez Gdynię przechodzą w dalszym ciągu transporty emigrantów czeskich, uchodzących z

protektoratu czesko-morawskiego. W dniu 12 bm. S/S „Kastelholm” zabrał na swoim pokładzie do Sztokholmu grupę emigrantów czeskich, złożoną ze 191 osób. Dwa następne transporty oboję z partii po 140 i 170 osób odejdą z Gdyni w przyszłym tygodniu.

Złóż ofiarę na F. O. N

Problemy gospodarcze Słowacji

Pożyczka odrodzenia gospodarczego

Min. Skarbu Słowacji w wywiadzie, udzielonym Słowackiej Agencji Prasowej, omówił najważniejsze zamierzenia rządu w dziedzinie gospodarki publicznej nad najbliższą przyszłość.

Minister podkreśla m. in. konieczność gruntownej reorganizacji aparatu kredytowego w kierunku rozszerzenia urzędowego nadzoru. Zamierzona jest ostateczna likwidacja istniejącego dotychczas w Bratisławie oddziału Czechosłowackiego Banku Narodowego. Sprawa ta została już uzgodniona z centralnym zarządem Banku w Pradze.

W związku z tym słowacka domagać się ma przydziału jej z Pragi przypadającej na Słowację części zapasów dewiz, znajdujących się w posiadaniu centrali b. Czechosłowackiego Banku Narodowego. Minister przy-

znaje, że istnieją w chwili obecnej trudności dewizowe, zaznacza jednak, że będą one wkrótce przezwyciężone.

Na zakończenie wywiadu omawia sprawę rozpisanej ostatnio pożyczki wewnętrznej, noszącej nazwę pożyczki odrodzenia gospodarczego, mającej na celu dostarczenie części środków na projektowane prace inwestycyjne. Termin zamknięcia subskrypcji ustalony został na dzień 30 czerwca.



Fala germanizacji młodzieży czeskiej

W związku z wydanymi ostatnio zarządzeniami władz w Czechach wielkie zaniepokojenie wywołało w społeczeństwie czeskim wprowadzenie przymusowych obozów pracy dla młodzieży czeskiej w wieku od 18 do 21 lat oraz przymusowych obozów letnich dla młodzieży poniżej lat 18-tu.

Program obozów letnich, jak i obozów pracy przewiduje wychowanie młodzieży czeskiej w duchu narodowo-socjalistycznym. Zarządzenie to odsłania wyraźnie

cel, do którego dążą Niemcy w krajach protektoratu, to jest wypięcia narodu czeskiego poprzez germanizację młodego pokolenia.

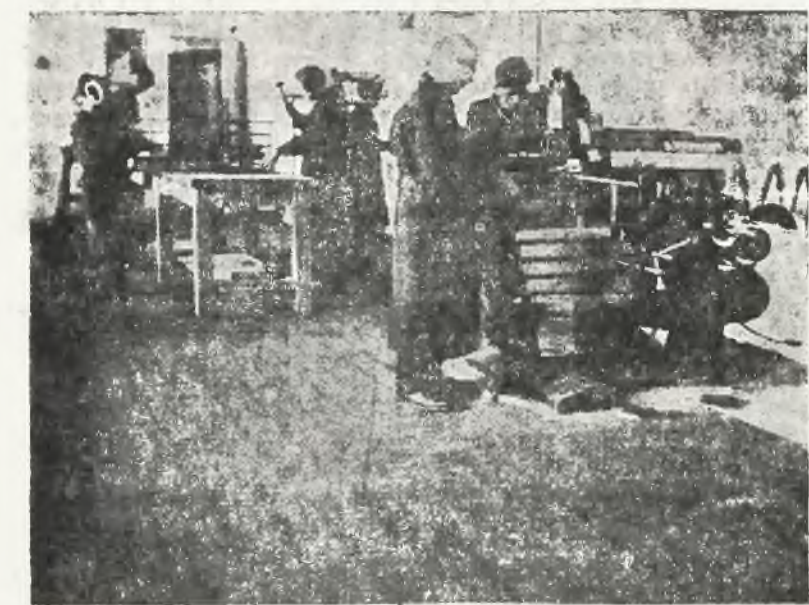
600-lecie Lwowa

W związku ze zbliżającą się 600-letnią rocznicą polskiego Lwowa, która wypada w r. 1940, rozpoczęto nakręcanie jubileuszowego filmu z historii Lwowa.

Lad i porządek — nauka i praca

W Mokotowskim Instytucie dla trudnych do prowadzenia chłopców

„Nie lij dyscu, nie lij, bom na pewno, że nie będziemy tu intruzami, którzy wprowadzają zamęt do pieczołowicie i racjonalnie wypracowanego planu dnia.



W ślusarni przy obrabiarce.

Za pazuszkę wziena“

Głośny, mocny śpiew chłopców zebranych w pokoju szkolnym, uderza w grube mury i odbija się głośnym echem.

Gdy weszliśmy, nauczyciel zmieszany na chwilę i przerwał dyktowanie, ale natychmiast podejmuje je na nowo.

„Hej górale, nie bijta się“.

Lekcja śpiewu idzie swoim normalnym trybem.

Chłopcy w ciemnych, zakładowych ubrankach, stoją przy porzucanych kozikach pulpitach i wyśpiewują w takt ruchów pałeczek, jeżeli nie duszę, to napewno całą siłę młodych płuc.

Widok tych kilkunastu osób, które przyszły, obejrzeć codzienne życie Mokotowskiego Instytutu dla trudnych do prowadzenia chłopców, nie absorbuje ich za-



Wesoło płynie czas przy pracy.

nadto. Paru przygląda się nam ciekawie, większość jest zupełnie obojętna.

Dzięki tej ich obojętności, czujemy się doskonale, wiemy teraz

ZAKŁAD WYROBÓW BLACHARSKICH ST. MIGLIN

Długa Nr. 29, tel. 11.62-14

Krycie, reparacja i konserwacja dachów dowolnymi materiałami. Ceny przystępne

W ślusarni hałas maszyn. Majster (starszy cechu ślusarzy), uwiązuje się energicznie.

Tutaj w warkocie obrabiarce,



Młodzi ogrodnicy

w zgrzycie stalowych narzędzi, dłu, pilników, maszyn borujących, tętni gorące serce zakładu. Tutaj ogniskuje się nauka, do której wychowankowie zakładu garną się najchętniej. Ułubiona nauka rzemiosła ślusarskiego, które później, w przyszłości, zapewni im samodzielne stanowisko w życiu.

Chłopcy, ani na chwilę nie przerwyją roboty. W skupieniu, precyzyjnie posługują się nareściami, ale jakżeś niedawno sprowadzonymi maszynami.

Skład specjalnych narzędzi, które potrzebne są tylko w szczególnych wypadkach znajduje się w małym pokoiku za warsztatem, razem ze składem gotowych już wyrobów chłopców.

Oglądamy tu dziwne narzędzia o których nigdy nie śniłoby się nam, laikom, a także świetnie wykonane zamki do drzwi, kraty o niezrozumiałym dla nas przeznaczeniu, klucze, kłódki i t.d.

Wszystko to wyszło z rąk tych kilkunastoletnich chłopców, którzy dopiero w lutym b. r. zaczęli pod fachowym kierunkiem uczyć się ślusarki.

Ci z nich, którzy odbędą 3-letnią naukę w zakładzie, wyjdą stąd już jako czeladnicy. Łatwiej im będzie zdobyć pracę i zarobek jako tako wystarczający na życie.

Chłopcy zakładowi pracują jeszcze w ogrodzie, stolarni i w bardzo niedawno założonej szklarni. Dawniejszy warsztat koszykarski zlikwidowano. Koszykarstwo dawało zbyt mało możliwości zarabkowania po wyjściu z zakładu.

Stolarnia i ogród cieszą się mniejszym popytem, niż ślusarnia, ale i tu są chłopcy, którzy zajmują się tym z zamiłowaniem.

Ogród uprawiony wzorowo, pulchne, równe grządki brunatnej ziemi i ubite na gładki tor ścieżki. Parę drzew owocowych kwitnie obficie.

Jak informuje nas jeden z wychowanków, w zeszłym roku zebrano już trochę dojrziałych jabłek. Niewiele wprawdzie, bo resztę oberwano wcześniej, ale zawsze to ogromny postęp w stosunku do lat ubiegłych, kiedy nie można było ochronić przed młodymi łobuzami ani jednego owocu.

Zakład dopiero w 1937 r. przekształcił się z instytucji zamkniętej w otwartą. Powrócił do dawnych założeń z początkowych lat swego istnienia, kiedy uważano, że powinien on przede wszystkim (oczywiście oprócz pewnego wpływu wychowawczego) przygotowywać chłopców, o zwichniętej trochę młodości, do ustabilizowanego życia w społeczeństwie.

W 1937 otwarto bramę, pozwolono chłopcom wychodzić na ulicę. Ma to niejako symboliczne znaczenie. Instytut Mokotowski



Kwiaty umilają życie.

stracił charakter zamkniętego zakładu poprawczego, a stał się instytucją, która przygotowuje czasowo przebywającą w niej młodzież do późniejszego życia. Instytucją, której kierownicy doskonale rozumieją, jak ogromne

znaczenie, mimo nawet pewnych wpływów, z punktu widzenia wychowawczego ujemnych, ma dla ich wychowanków stały kontakt ze środowiskiem, z którego wyszli, czy w które chcą wejść.

Wychowankowie Instytutu, to przeważnie chłopcy, którzy sami muszą się troszczyć o swój byt.

Zrozumiano dobrze, że nie wolno ich odrywać od życia i zamykać w ciasnych murach zakładu, po wyjściu z których często nie mieliby się gdzie udać.

Instytut Mokotowski stał się zakładem przygotowującym do życia, zakładem, który stara się dać tylko pewne podstawy do samodzielności. Resztę chłopcy muszą zdobyć sobie. (m. s.)

Oburzające metody

n emieckiej propagandy na Słowacyźnie

BRATYSŁAWA, 13. 5. Na Słowacyźnie zaczęli stosować Niemcy swoisty sposób prowadzenia propagandy. Używa się do tego żołnierzy. Na wydany rozkaz, żołnierz udaje się do sklepu kolonialnego lub owocarni, zakupując 1 — 2 kg. pomarańczę, z którymi udaje się pod budynek szkolny. Gdy dzieci słowackie wychodzą ze szkoły, żołnierz podchodzi do nich, ofiarując pomarańczę za udzielenie mu odpowiedzi na pytania. Pytania zaczynają się od „Dzieci, jak pozdrawia się po niemiecku. Dzieci podnoszą ręce do góry i wołają „Heil Hitler“, żołnierz zapytuje czy w szkole modlą się, gdy dzieci odpowiadają twierdząco, wówczas żołnierz podnosi pomarańczę w górę i woła: „pokażcie mi, jak się modlicie“. Dzieci klękają, podnosząc złożone ręce do góry i w tym momencie zostają sfotografowane.

Zdjęcia takie wędrują w dalszą drogę do Niemiec. W Niemczech zostają przedstawiane jako dowód — jak to jest źle na Słowacyźnie, iż dzieci muszą aż na klęczkach błagać żołnierzy niemieckich o chleb, względnie o żywność.

Zwycięstwo listy narodowej w Rawie Mazowieckiej

Wybory do Rady Miejskiej Rawy Maz. przyniosły zdecydowane zwycięstwo listy zjednoczonych organizacji narodowych p. n. „Zgoda narodowa“, skupiających narodowych radykałów i Str. Narodowe. Lista ta uzyskała 50 proc. głosów, wpro-

wadzając 8-miu radnych. OZN zdołał wprowadzić 4-ch radnych, (w tym dwóch byłych socjalistów). Żydzi zdobyli 3 mandaty, Socjaliści 1. Frekwencja w wyborach była dosyć duża, głosowało bowiem ponad 45 proc. uprawionych.

Stalowa Wola broni się przed zalewem żydowskim

Nie tylko osiedlanie się w Stalowej Woli, ale i wstęp do niej został żydom wzbroniony. Mimo

to że zwykli sobie bezczelnością robią oni wszystko, co tylko mogą, by opanować tu handel. Nie

trzeba chyba dodawać, że do celu swego rzadko dążą prostymi drogami.

Co gorsza, że wśród mieszkańców Stalowej Woli znaleźli się tacy, którzy udostępnili żydom z Rozwadowa (Borgielowi, Schulrerowi, Lisenbaumowi i innym) dostawy do tutejszej spółdzielni spożywców.

W odpowiedzi na te oburzające fakty, grupa uświadomionych narodowo mieszkańców Stalowej Woli wydała ulotkę, w której czytamy:

Alarmujemy! Żydzi z Rozwadowa chcą zniszczyć kupca Polaka.

Zasobni w kapital i zawzięci otwarci kredyt żydowskich kas bezprocentowych, stosują dumpingową obniżkę cen.

Mieszkańcy Stalowej Woli! Czy wiecie, że znaleźli się wśród nas jednostki, które pomogły im wejść do naszego handlu?

Czy nie zdaje się sprawa z tego, jakim niebezpieczeństwem jest pobyt żydów wokół skupisk naszego przemysłu wojennego?

Czy nie rozumiecie, że wstęp do Stalowej Woli musi być im bezwzględnie wzbroniony, a Rozwadow, Nieko i okolice musimy zupełnie oczyścić z żydostwa?

Wydanie tej ulotki to duży postęp w walce społeczeństwa Stalowej Woli z zalewem żydowskim.

Mamy nadzieję, że teraz przysądą dalsze posunięcia, poparte wspólnym wysiłkiem wszystkich mieszkańców osady.

Nabożeństwo majowe na intencję zwycięstwa

W chwili przełomowej, gdy zjeżdżający Naród polski przygotowuje się do oddania sił wszystkich, mienia i krwi Ojczyźnie, — w myśl wskazań naszych dobrych Pasterzy Episkopatu polskiego — idąc za głosem naszych serc, dla których słowa „Pod Twoją Obronę“ są najcudowniejszą otuchą i biją rytmem rycerskich przed-

Wzywamy inteligencję warszawską na nabożeństwo Majowe we wtorek 16. 5. o godz. 20 w Ko-

ściele Akademickim św. Anny.

Oby Królowa Korony Polskiej dopomogła nam wyjednać u Swego Syna Syna Gospodyna odpuszczenie win i łaskę, konieczną do oparcia naszego życia mocniej niż dotychczas o prawo Boże i naukę Chrystusową. tę niewzruszoną opokę.

Zjednoczenie Polaków, Zjednoczenie Lekarzy Katolickich, Zjednoczenie Inżynierów Katolickich, Zjednoczenie Prawników Katolickich.

Podwieczorek przy mikrofonie w Resursie Obywatelskiej

Rodzina Wojskowa, prowadząca gorliwie akcję społeczną rozciąga między innymi opiekę nad szkołami kresowymi, którymi zajmują się specjalnie oficerowie i urzędnicy M. S. Wojsk.

Na rzecz tych właśnie szkół kresowych zorganizowany zostanie przez Polskie Radio i Rodzinę Wojskową Podwieczorek przy mikrofonie w dn. 14 maja o godz. 17.00 w sali Resursy Obywatelskiej przy ul. Krakowskie Przedmieście 64. Podwieczorek zapowiada się wyjątkowo interesująco i wesoło.

Ulubienica publiczności Lucyna Szczepańska, Sager Czaja, który odśpiewa piosenki amerykańskie, Chór Dana, Tadeusz Frenkiel, reprezentujący humor — oto artyści

którzy zapewnią tej imprezie powodzenie. Poza tym przegrywać będzie Mała Orkiestra Polskiego Radia.

Przypuszczać należy, że publiczność warszawska zgromadzi się tłumnie w tym dniu w Resursie Obywatelskiej, pociągnięta zarówno pięknym programem jak i celem tej imprezy.

Nie stwarzajmy sobie sami trudności

Że świadomość korzyści, jakie płyną z gry na Loterii Klasowej istnieje w szerokich kołach społeczeństwa, do wodzi sam fakt nabywania co miesiąc przez setki tysięcy osób losów loteryjnych. Ale każda gra ma w sobie sens i może być prowadzona rzetelnie tylko wówczas, gdy ujęta jest w karby przepisów, obowiązujących wszystkich bez wyjątku uczestników i z całą ścisłością wykonywanych. Wszelkie odstępstwa od tych przepisów stają się źródłem nieporozumień i sporów, często przykrych, a zawsze najzupełniej niepotrzebnych.

W myśl tej zasady dla każdej Loterii Klasowej opracowywane są regulaminy i przepisy, z którymi gracze powinni się zaznajomić przy nabywaniu losów. Plan i przepisy posiadają wszyscy kolektorzy i okazują je na żądanie nie tylko swym klientom, ale każdemu, kto się w tym celu zgłosi, trudności więc pod tym względem nie ma żadnych. Mimo to zdarza się często, że gracze bądź wcale nie zaznajamiają się z przepisami, bądź też poznawszy — nie stosują się do nich.

Najbardziej rozpowszechnionym jest zaniedbanie ostatecznego terminu odnowienia losu do następnej klasy, chociaż termin ten uwidocznił się wyraźnie nie tylko w przepisach, ale i na każdej „piątce“. Gracz zapomina, że określenie takiego terminu jest konieczne dla dania możliwości kolektorowi, który w razie niewykupienia w terminie oznaczonym losu staje się jego właścicielem, sprzedania go innemu zwolennikowi gry loteryjnej. Bo zadaniem kolektora jest właśnie nie innego, tylko sprzedaż losów, nie można go zatem pozbawiać niezbędnych po temu warunków.

Zaznaczyć należy, że gdy dawniej ostateczny termin odnowienia losów przypadał na 5 dni przed rozpoczęciem ciągnięcia — to teraz przesunięto

go na ostatni dzień powszedni przed ciągnięciem. Jest zrozumiałe, że dalsze przesunięcie terminu jest niemożliwe.

Na tym tle, gdy zwłaszcza na odnowienie w terminie losu padnie wygrana, powstawać mogą i powstają rzeczywiste liczne konflikty. Uważający się za pokrzywdzonych graczy zwracają się do Dyrekcji PML o interwencję i przywrócenie przekroczonego terminu, byle tylko nie stracić wygranej. Reklamacje graczy rozpatrywane są przez Dyrekcję z całą zyczliwością i kolektorzy też często idą swym klientom na rękę, jak o tym świadczya liczne podziękowania w listach do Dyrekcji oraz w prasie pod adresem kolektur, ale każdy zdaje sobie chyba sprawę, że pomyślenie zatwierdzenia konfliktu jest możliwe tylko w ramach wyjątkowych i to w tym jednym wypadku, gdy los nie został jeszcze sprzedany osobie drugiej. Zresztą i przeciwanie odnowienia losu do ostatniej chwili jest niepożądane. Naprzykład p. Denis, właściciel jednej z „piątek“ nr. 742, na który w pierwszym dniu bieżącego ciągnięcia czwartej klasy padła wygrana 100.000 zł., wysłał w przeddzień należność za los czekiem na jedną z instytucji oszczędnościowych. Oczywiście kolektor nie mógł o tym wiedzieć i miał prawo w dniu następnym losu sprzedać. Złożyło się szczęśliwie, że tego nie zrobił, a z drugiej strony — wobec braku złej woli u p. Denisa, Dyrekcja mogła skutecznie zainterweniować na jego korzyść, nie mniej jednak gracz przeżył kilka chwil przykrych emocji.

A przecież tak łatwo uniknąć tych wszystkich komplikacji, trzeba tylko pamiętać o terminie odnowienia losu. Kto tego nie zaniedba, może być pewny, że otrzyma wygraną natychmiast i bez żadnych trudności.

KIERMASZ FIRM CHRZEŚCIJAŃSKICH

JUŻ NADESZŁY NOWOŚCI na GARNITURY, KOSTIUMY, PŁASZCZE w materiałach BIELSKICH i ANGIELSKICH

właściciel: **Polski Przemysł Sukieny Jerzy OSSOWSKI** Al. Jerozolimskie 13

MAKSYMILIAN LINDNER i S-KA

WARSZAWA, UL. ZGODA 5. TELEFON 6-64-66

POLECA:

S k ó r y: na obuwie, meblowe, intrygatorskie, galanterijne, surowcowe, pasy transmisyjne blanki, skóry podeszwowce, przybory szewskie i t. p.

JEDWABIE • WEŁNY W. NAWARA

MARSZAŁKOWSKA 123 Wielki wybór • Ceny niskie

POPIERAJ HANDEL POLSKI

Wytwórnia PALT. KOSTIUMÓW, SUKIEN poleca ostatnie modele 1939

Józef SKWARA • WIELKA 2



FABRYKA TRYKOTAZY M. CHWASZCZEWSKI

W-wa Mokotów PUŁAWSKA 71, tel. 4.07-71

HURT

żądać wszędzie z 3-ma gwiazdkami wełniane i bawełniane REKAWICZKI (imitacja luńskich) Skarpety, pończochy męskie, damskie i dziecięce

375 głosów przeciwko 230-tu Nowe zwycięstwo Daladiera

Jak i dlaczego głosowali socjaliści?

PARYŻ, 12. 5. Dwudniowa debata nad polityką rządu, zakończyła się koło godz. 18-ej głosowaniem, w którym za wotum zaufania dla rządu padło 375 głosów przeciwko zaś 230 głosów. Liczby te jednak w opinii ogółu nie mają poważniejszego znaczenia: głosy bowiem, które padły przeciwko wotum zaufania, były głosami socjalistów i komunistów, wymierzonymi przeciwko pewnym dekretem oraz polityce finansowej i wewnętrznej gabinetu, a wotum zaufania, zgłoszone przez radykałów, zawierało w swej treści również akceptację polityki wewnętrznej, premier zaś nie zgodził się, pomimo żądań lewicy, na głosowanie wniosku częściami.

W łonie klubu socjalistycznego, który ostatecznie głosował w myśl dyscypliny partyjnej przeciwko wotum zaufania, poglądy były bardzo podzielone i na posiedzeniu klubowym, które poprzedzało głosowanie, 42 deputowanych wypowiedziało się za tym, by klub socjalistyczny głosował za rządem, a tylko 48 głosów wypowiedziało się za manifestowaniem opozycji przeciwko dekretem finansowym

i społecznym, 9 zaś deputowanych przy tym wewnętrznym głosowaniu socjalistycznych wstrzymało się

przy tym wewnętrznym głosowaniu klubowym od głosu.

Sandżak Aleksandretty oddany Turcji

Gwarancja zbrojnej pomocy

Układ francusko-turecki

PARYŻ, 12. 5. Można przypuszczać, że w rezultacie przeprowa-

dzonych ostatnio rokowań między Paryżem a Ankarą, Francja za-

gwarantowała natychmiastową zbrojną pomoc Turcji w razie, gdyby ona padła ofiarą napaści ze strony Włoch lub Niemiec. — Turcja otrzymała sandżak Aleksandretty z tym, że przekazanie terytorium nastąpi dopiero za 8 miesięcy. W zamian za to rząd turecki zagwarantował flocie francuskiej swobodny przejazd przez cieśniny Dardaneelskie w razie konfliktu, w który Francja byłaby zaangażowana.

Turcja ponowiła i sprecyzowała zobowiązania zbrojnej pomocy w razie, gdyby Francja musiała wystąpić w obronie Syrii.

Gujana czeka na żydów

Kiedy zacznie się masowa emigracja?

Oświadczenie premiera Chamberlaina

LONDYN, 12. 5. W ogłoszonej dziś deklaracji prem. Chamberlaina sprecyzował stanowisko rządu angielskiego wobec badań komisji osiedlenia uchodźców żydowskich w Gujanie brytyjskiej.

Premier stwierdził gotowość rządu do udzielenia wszelkich ułatwień dla jakiegokolwiek planu osadnictwa, który zostanie powzięty przez organizację uchodźczą. Rząd brytyjski zapatrjuje się przychylnie na eksperyment osadnictwa w Gujanie brytyjskiej i przypuszcza, że plan ten finansowany będzie ze źródeł prywatnych, zaś przeprowadzenie go

odbędzie się pod kierunkiem ekspertów, mianowanych przez organizację uchodźczą i odpowiedzialnych za tę akcję.

Rząd Gujany brytyjskiej — oświadczył premier — podobnie jak rząd JKMoscy, gotów jest do ścisłej współpracy i wyraża nadzieję, że przygotowania do akcji osadnictwa rozpocznie się w jesieni bieżącego roku.

Jeżeli chodzi o możliwości emigracji na wielką skalę, to rząd wyraża nadzieję, że dadzą się one zrealizować, zaznacza jednak równocześnie, że powodzenie ich zależy w znacznym stopniu od

przemysłowego rozwoju danego kraju. Jeżeli by zamierzone eksperymenty dały wynik pożądaný, wówczas wszystkie ziemie na obszarach zbadanych przez komisję, zostaną oddane w dzierżawę na dogodnych warunkach, z uwzględnieniem jednak interesów i praw tubylczych szczepów.

Rząd ułatwi uchodźcom osadnictwo w całej środkowej Gujanie, zastrzegając jednakże wyłącznie pasą nadbrzeżnego, jest on bowiem zamieszkały i musi być pozostawiony obecnym mieszkańcom.

Rząd angielski zdaje sobie sprawę, że rezultatem osadnictwa na wielką skalę będzie powstanie licznej nowej społeczności. W tym wypadku pozycja oraz statut nowego społeczeństwa byłyby tego rodzaju, że umożliwiłyby szerokość autonomię w lokalnym samo-

urządzie oraz odpowiednią reprezentację w rządzie kolonialnym.

3 minuty ciszy

i pochód do Belwederu

Uroczystości w rocznicę śmierci

ś. p. marsz. Józefa Piłsudskiego

W Warszawie w kilkunastu punktach miasta odbyły się w godzinach wieczornych uroczystości żałobne, z powodu rocznicy śmierci ś. p. Marszałka Piłsudskiego. Na placu Marszałka Piłsudskiego zebrało się ok. 20 tys. ludzi.

O godz. 20.45 rozległy się dźwięki dzwonów kościelnych i syren. Następuje chwila ciszy.

O godz. 20.48 chwila ciszy się kończy. Na placu Marszałka Pił-

sudskiego i w szeregu innych punktów stolicy zapłonęły ogniska. Odezwały się werble.

Z trybuny, ustawionej na placu, odczytano kilka cytat z pism Józefa Piłsudskiego, poczym uformował się pochód, który podyął w stronę Belwederu.

PODRÓŻUJ

SAMOŁOTEM

Co pisze prasa niemiecka O wystąpieniach Chamberlaina i Daladiera

Zagadnieniem centralnym — sprawa Gdańska

BERLIN, 12. 5. Prasa niemiecka powróciła chwilowo do spokoju niejszego tonu. W związku z wystąpieniami Chamberlaina i Daladiera prasa zajmuje się znowu sprawami Francji i Anglii, której to zwłaszcza nie szczędzi się gorz-
kich słów krytyki.

Obu premierom zarzuca się przede wszystkim kontynuowanie „polityki à la banque”, pod czym rozumie się tu solidarną współpracę zachodu z Europą wschodnią czy południowo-wschodnią.

Zarówno Anglia, jak i Francja, przyjmując na siebie zobowiązania gwarancyjne — podkreśla się w Berlinie — wkroczyły na drogę nowej polityki kontynentalnej, która frontem swoim skierowana jest przeciwko Niemcom. Chamberlain połączył ze sobą dwa nie mające nic wspólnego zagadnienia, a mianowicie: problem Gdańska i suwerenność Polski — dowodzi prasa niemiecka.

„Voelksicher Beobachter” pisze, że Chamberlain, mówiąc o Gdańsku, „przyjął tezę Polaki, według której rozwiązanie sprawy gdańskiej, proponowane przez Niemcy, zagraża niepodległości Polski. Gdańsk jest miastem nie-

mieckim, a nie angielskim czy też polskim. Kto przechodzi do porządku dziennego nad tak zasadniczą sprawą — uskarża się dziennik — bierze na siebie wielką odpowiedzialność wobec historii”.

„Bagnety wskażą”

Artykuł d-ra Goebbelsa

BERLIN, 12. 5. „Voelksicher Beobachter” w sobotnim numerze ogłasza drugi z kolei artykuł ministra propagandy dra Goebbelsa pod tytułem: „Bagnety jako drogowskaz”.

W artykule tym utrzymanym w napaściwym tonie, dr. Goebbels twierdzi, że Niemcy nie chcą odeprzeć Polski od Bałtyku i po-

wołując się na prasę polską insynuują, że Polska żywi zabobne zamiary wobec Niemiec.

Bagnety niemieckie wskażą w razie potrzeby, gdzie się kończy Polska, a gdzie się zaczyna Niemcy. „Stojmy z bronią a nogi i czekamy na dalszy rozwój wypadków” — kończy swój artykuł dr. Goebbels.

W Gdańsku

W Gdańsku szkodzą antypolskie nie ustają.

Wybicie szyb w „Ruchu”

GDANSK, 12. 5. Nieznani sprawcy wybili ostatniej nocy 3 wielkie lustrowe szyby wystawowe w księgarni kolejowej „Ruch” przy rynku Kaszubskim, w sąsiedztwie głównego dworca w Gdańsku.

Zakaz akademii żałobnej

GDANSK, 12. 5. W związku z odbyć się mającą wieczorem akademią żałobną ku czci Marszałka Józefa Piłsudskiego na stadionie polskiej rady sportowej we Wrzeszczu, Senat W. M. zawiadomił Komisariat Gen. R. P., że policja nie zezwala na od-

bycie się tej akademii. Gdyby jednak mimo to miała się ona odbyć, wówczas Senat nie mógłby wziąć odpowiedzialności za spokój i bezpieczeństwo. Stowarzyszenia organizujące zrzeczyłyby się wobec tego z urzędu projektu akademii żałobnej.

Morderca Primo de Rivery aresztowany

MADRYT, 12. 5. W Walencji policja hiszpańska zaarrestowała pewnego osobnika nazwiskiem Sigüenza, który za czasów, gdy miasto to pozostawało we władzy republikańców, chlubił się głośno, że brał udział w zamordowaniu twórcy Falangi, Primo de Rivery.

Wybór rektora Ak. Sтомatologicznej

Na posiedzeniu senatu Akademii Stomatologicznej w dniu wczorajszym, wybrano jednomyślnie nowym rektorem na okres 1939-40, 1942-43 — prof. Seweryna Meissnera. Nowy rektor obejmie urządowanie 1 paźd.

Umowa angielsko-rumuńska to

Rewanż wobec Niemiec

Równouprawnienie Anglii w zakresie koncesji

BUKARESZT, 12. 5. W kołach gospodarczych podkreśla się, że w układzie anglo - rumuńskim przebiega wyraźnie tendencja zrównoważenia w pewnym stopniu przynajmniej uprawnień, jakie przyznane zostały Niemcom na mocy traktatu, zawartego w dniu 23 marca b. r. Tendencja ta przebiega wyraźnie w punktach układu, które przewidują: równouprawnienie przedsiębiorstw angielskich w uzyskiwaniu jakichkolwiek przywilejów i koncesji w Rumunii z przedsiębiorstwami innych krajów, równouprawnienie kapitału angielskiego w uzyskiwaniu koncesji na nowe wiercenia naftowe, oraz w zapowiedzi współdziałania ekspertów brytyjskich w standaryzowaniu eksportu towarów rumuńskich.

Wyrazem tej samej tendencji jest także zapowiedź uruchomienia specjalnych towarzystw mieszanych rumuńsko - angielskich dla rozbudowywania handlu w poszczególnych dziedzinach, jak również postanowienie przyznania Anglii stref wolnocelowych w portach rumuńskich.

Opinia tutejszych kół gospodarczych jest jednak naogół zgodna co do faktu, że układ anglo - rumuński nie podważa korzyści, jakie zapewniła sobie Rzesza w handlu zagranicznym z Rumunią, ponieważ Wielka Brytania nie be-

dzie mogła odebrać tak wielkich ilości eksportu rumuńskiego, jak wziętymi względami charakter raczej de-

monstracyjnej.

Rokowania handlowe

polsko-amerykańskie

WASZYNGTON, 12. 5. W czwartek rozpoczęły się w Waszyngtonie rokowania handlowe polsko-amerykańskie, zmierzające do podpisania nowego układu handlowego. Min. Ro-

man odbył kilka rozmów z sekretarzem stanu Cordell Hulleem oraz z kilkoma przedstawicielami ministerstwa gospodarstwa narodowego

Splonęło 3.500.000 buszli pszenicy Wielomilionowe straty

CHICAGO, 12. 5. Olbrzymi pożar, który strawił 5 spichrzów zbożowych w Chicago, spowodował stratę wielu milionów dolarów. Według dotychczasowych obliczeń pastwą płomieni

padło 3.500.000 buszli zboża, przeważnie pszenicy. Nie pozostanie to bez wpływu na kształtowanie się sytuacji w tutejszym rynku zbożowym w ciągu najbliższych dni.

Król Zogu kandydatem na tron Syrii

„Daily Herald” publikuje dziś sensacyjną wiadomość swego korespondenta z Jerozolimy, który donosi, że b. król albański, Zogu, miałby kandydować na tron Syrii. Jak słychać rozmowy w tej sprawie z przedstawicielami kół politycznych Syrii zo-

stały już wdrożone. „Daily Herald” zastawia tę wiadomość z bliskim już wygaśnięciem mandatu francuskiego w Syrii i twierdzi, że wpływowe koła francuskie udzielają temu projektowi całkowitego poparcia.

W związku z tym projektem pozostawać ma podróż b. króla Zogu do Syrii.

Depesza gen. Rasztikisa do marsz. Rydza-Smigłego

Naczelný wódz armii litewskiej gen. Rasztikis, opuszczając Polskę przesłał na ręce Marszałka Polski Edwarda Smigłego Rydza następującą depeszę:

„Głęboko wzruszony uprzejmym i serdecznym przyjęciem,

zgotowanym mi w Polsce przez Pana, Panię Marszałkę, proszę Pana Marszałka o przyjęcie moich najgorętszych podziękowań. Zachowam długo w pamięci nasze osobiste zetknięcie, tak miłe i pożyteczne. (—) Gen. Rasztikis”.

Splonęła w Tivoli fabryka masek

RZYM, 12. 5. Pożar zniszczył fabrykę masek przeciwwgazowych w Tivoli. Szkody wynoszą około 5 milionów lirów, wielu robotników odniosło obrażenia podczas akcji ratowniczej.

Japończycy okupują koncesje międzynarodowe

SZANGHAJ, 12. 5. Rzecznik marynarki japońskiej oświadczył, że okupacja koncesji międzynarodowej w Amoy jest zarządzeniem czasowym. Okupacja nastąpiła po otrzymaniu wiadomości, że na terenie koncesji ukrywają się terroryści chińscy.

Na zapytanie, czy Japonia nie okupuje koncesji międzynarodowej w Szanghaju, rzecznik odparł, że jeśli-

by sytuacja się zaostriżyła, to taka ewentualność nie jest wykluczona.

WASZYNGTON, 12. 5. W związku z okupacją przez wojska japońskie koncesji międzynarodowej na wyspie Kulang, amerykański departament stanu ogłosił komunikat, stwierdzający, że Stany Zjednoczone są zainteresowane sprawą powyższej koncesji i śledzić będą rozwój sytuacji z bacznością.

REDAKCJA: Warszawa Al. Jerozolimskie 121. Telefon 666-62 (sekretariat 666-99 (ogólny))

ADMINISTRACJA: Warszawa Nowy Świat 15 m. 1. I piętro Zarząd i Dział Ogłoszeń tel. 224-46. Kierownictwo

biura, kasa, ochotniczo 224-30. Prenumerata tel. 309-32. Konto rozrachunkowe Nr 2. Konto P. K. O. Nr 23 400.

Skrzynka Pocztowa 145. Adres telegraficzny: ABC Warszawa Oddział Praski Administracji Białostocka 20 tel. 100505

Przedstawicielstwa: Białystok, Piotrkowska 92 tel. 278-48. Biuro czynne w godz. 9-19. Poznań 27 Grudnia 2, Włocławek -

Cygancki 34, tel. 135. Kalisz, Rzeszewska 4, tel. 471. Katowice — ul. Słarowiejska 3.

Prenumerata miesięczna (z odroczeniem opłaty do domu) i na przelicytę z 230 miesięcznie; wydanie B wraz z

premią z 330 miesięcznie. Za granicą z 400 Wvd. B (z premią książkową) 550.

Za zwrot nadesłanych a nie zamówionych reklamów redakcja nie odpowiada.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetr przez szerokość jednej szpalty (na

wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-ej stronie — 1 zł., w tekście

(wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W dodatku nie-

dzielny 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł., opisy specjalne

— 3 zł., lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za tydzień, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne

wyrazy. Hurt druk — uodwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą

(K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Nowy Świat 15 m. 1. I piętro Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 224-46.

Redaktorzy działów: Jan Korolec — publicystyka polityczna, Jan Wyszynski — dział zagraniczny, informacje polityczne i sprawozdania sądowe, Antoni Szperlich — dział gospodarczy i miejski, Stanisław Włodek — informacje i depesze nocne, Andrzej Piłowski — dział prowincjonalny, sportowy i akademicki, Witold Domański — dział kulturalny, Tadeusz Zakiewicz — kierownik działu ogłoszeń.

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC” Sp. z ogr. odp.

„Dobro w „Drukarni Literackiej”, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121